Περιοδος 2η,
Νο 22
Αυγουστος '93
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση «Εργατικη Δημοκρατια»

Σ' αυτο το φυλλο

Το Συλλαλητηριο της 20ης Ιουλη σελ. 2
Τα αδιεξοδα της Εθνικης Ενοτητας σελ. 3
Καβαλλαρηδες του Σωβινισμου σελ. 4
Απεργιες στην Ελλαδα σελ. 5
Ειναι η Κουβα Σοσιαλιστικη; σελ.11
Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΕΤΡΑ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ ΦΟΥΝΤΩΝΕΙ σελ. 6-7

ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, ΖΙΒΑΝΑΡΗΣ & Σια ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ ΤΑ ΠΑΡΟΥΝ ΟΛΑ

Να τους σταματησουμε

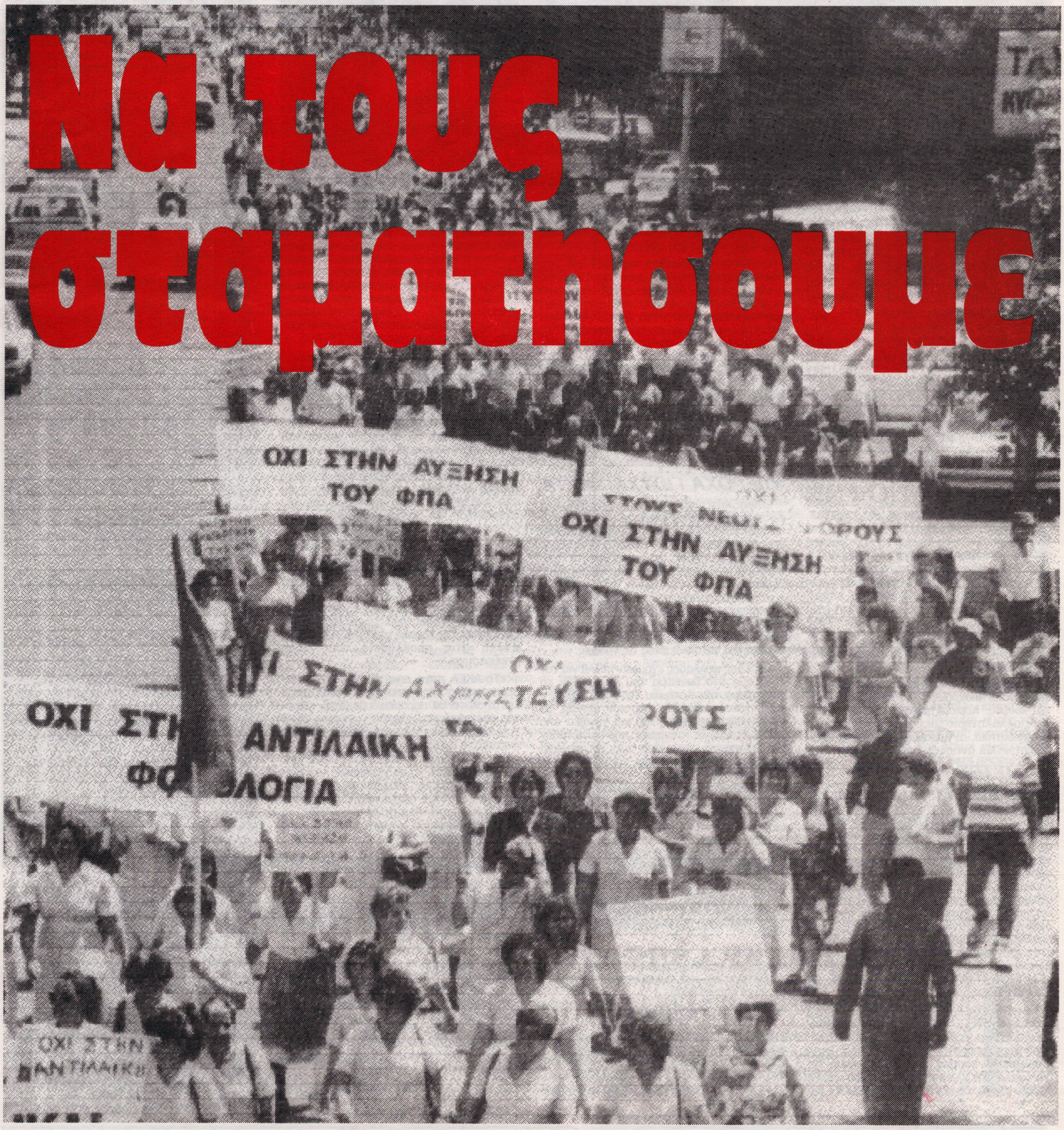

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ 20ης ΙΟΥΛΗ

«ΕΜΦΥΛΙΟΠΟΛΕΜΙΚΟ ΚΛΙΜΑ»

Η Απογευματινη της 21 Ιουλη αρχιζε το αρθρο της για το συλλαλητηριο της 20 Ιουλη χαρακτηριζοντας *«εμφυλιοπολεμικο»* το *«κλιμα που επικρατησε»*. Υπερβολικος χαρακτηρισμος, ομως δειχνει την διαφορα του φετεινου συλλαλητηριου της 20 Ιουλη απο ολα τα προηγουμενα.

«Οι εχθροι δεν βρισκονται αναμεσα μας, αλλα στην αντιπερα οχθη που ειναι ο Τουρκος κατακτητης... επομενως το μισος πρεπει να στρεφεται εναντια στους εισβολεις» παραπονιονταν στην «Σημερινη» της επομενης μερας ο ΓΓ του ΔΗΚΟ Κιττης. Πραγματι, ολοι οι διοργανωτες του συλλαλητηριου ειχαν κανει ξεκαθαρο οτι ηθελαν και αυτο το συλλαλητηριο να ειναι σαν τα προηγουμενα: Ενα σωβινιστικο πανηγυρι που να καταδικαζει μονο την τουρκικη εισβολη και τους «λιγους» πραξικοπηματιες, βγαζοντας αθωα την «δικη μας» αρχουσα ταξη για τον πολεμο που ξεκινησε οχι το 1974 αλλα το 1963. Μια στηριξη της απατης της ενοτητας αναμεσα σε εκμεταλλευτες και εκμεταλλευομενους, αναμεσα σε εργατες και καπιταλιστες, που να δυναμωνει το «αρραγες εσωτερικο μετωπο» οπως εγραφε η «Χαραυγη» της 17 Ιουλη. Μονο μεσα σε αυτα τα πλαισια θα ανταλλασονταν οπως τις προηγουμενες φορες καποια συνθηματα, για να δωθουν καποια «μυνηματα» προς τήν κυβερνηση του Συναγερμου απο το ΑΚΕΛ, απο την ΕΔΕΚ προς το ΑΚΕΛ και το ΔΗΣΥ κλπ.

Ο κοσμος ομως στην πλατεια εδειξε αυτη τη φορα πολυ διαφορετικες διαθεσεις.

Το «Εξω ο Αττιλας» φωναχτηκε λιγο και σχεδον απο υποχρεωση απο την μεγαλη μαζα του κοσμου. Κυριαρχησαν αλλα συνθηματα. Το συλλαλητηριο μετατραπηκε σε ενα αντιφασιστικο, αντιπραξικοπηματικο, αντικυβερνητικο και αντισωβινιστικο πανηγυρι.

ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Η φασιστικη φοιτητικη οργανωση του ΔΡΑΣΙΣ-ΚΕΣ καλουσε την μερα του συλλαλητηριου με φυλλαδιο τα μελη της να συγκεντρωθουν στις 6:30 για να κανουν πορεια προς το συλλαλητηριο. Πραγματι στις οκτω παρα τεταρτο λιγοτεροι απο εκατο φοιτητες, φορωντας δρασιτικες φανελες, μπηκαν παρελαυνοντας στην σχεδον αδεια Πλατεια Ελευθεριας. Απλωσαν μια τεραστια ελληνικη σημαια, και πολλες ελληνικες σημαιες και πικετ με σωβινιστικα συνθηματα. Παραταχθηκαν προκλητικα μπροστα απο την εξεδρα φωναζοντας συνθηματα οπως «Η Κυπρος ειναι Ελληνικη», «ΕΛΛΑΣ - ΚΥΠΡΟΣ - ΕΝΩΣΙΣ», «ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΝΕΟ 55», «ΕΟΚΑ Β' ΞΑΝΑΚΤΥΠΑ».

Το πανω της Εργατικης Δημοκρατιας που εγραφε «ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ ΦΑΣΙΣΜΟΣ» και λιγοι εδονιτες που ειχαν φτασει στην πλατεια σταθηκαμε μπροστα τους. Αργοτερα, οταν πυκνωσε ο κοσμος, τους αναγκασε να διπλωσουν την ελληνικη σημαια - που επιανε μεγαλο μερος του κεντρου της πλατειας - και μετα να οπισθοχωρησουν στο πισω μερος της πλατειας περικυκλωμενοι απο αστυνομικους που τους προστατευαν απο τις αγριες διαθεσεις των συγκεντρωμενων μαζων.

Οι δεξιες εφημεριδες εγραψαν οτι στο συλλαλητηριο συγκρουστηκαν «οργανωμενες ομαδες» της αριστερας και της δεξιας. Χοντρο ψεμμα. Ολος ο κοσμος που ηταν κοντα στους οργανωμενους φασιστες του ΔΡΑΣΙΣ-ΚΕΣ, απο μαθητριες και μαθητες του γυμνασιου ως συνταξιουχοι, τους αντιμετωπισαμε το ιδιο: γυρνωντας προς αυτους και φωναζοντας πρωτα απο ολα το «ΕΟΚΑ Β' ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ» μετα το «ΚΑΤΑΡΑ ΣΤΟΝ ΜΑΥΡΟ ΦΑΣΙΣΜΟ», ενω τραγουδησαμε ξανα και ξανα με συγκινηση το «ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ». Οταν ενας αστυνομικος φωναξε σε διαδηλωτη να φωναζει προς την εξεδρα και οχι προς τα πισω τα συνθηματα, ολοι τον αγνοησαμε. Ξεραμε σε ποιους επρεπε να απευθυνθουμε.

ΥΠΕΡΟΧΑ ΓΙΟΥΧΑΪΣΜΑΤΑ

Ο Αρης Χατζηπαναγιωτου απο το Παγκυπριο Αντικατοχικο Κινημα ξεκινησε με τα γνωστα σωβινιστικα απορριπτικα. Ολοι - εκτος βεβαια απο τους δρασιτες - τον ακουγαν αδιαφοροι. Οταν ομως αρχισε τα «ανεξαρτητα απο διαφορετικες κομματικες και ιδεολογικες θεσεις» και τα «δεν ειναι της ωρας να καταλογισουμε ευθυνες», ε τοτε κερδισε το γιουχαϊσμα και τα σφυριγματα και το «ΕΟΚΑ Β' ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ», αυτη την φορα φωναγμενο προς την εξεδρα, ενω ο κοσμος πηδουσε αγριεμενος, με σηκωμενες τις γροθιες.

Οι δεξιες φυλλαδες εγραψαν πολλα για τον «σεβασμο στο δικαιωμα του λογου» και το γιουχαϊσμα του Αρτεμιου της ΠΕΠ. Ομως ο κυριος αυτος το αξιζε που του αρπαξε τα χειρογραφα του λογου του μια γυναικα απο την εξεδρα, αξιζε τα κερματα που του πεταξαν και τα σφυριγματα, αξιζε ολο το υπεροχο βροντερο μαζικο γιουχαϊσμα, και χαλαλι του ο πονολαιμος μας. Αυτοι που «προσβληθηκαν», ειναι οι ιδιοι που αν σε ενα συλλαλητηριο που θα υπερτερουσε ο συναγερμος ή οι απορριπτικοι σωβινιστες μιλουσε καποιος ακελικος θα αισθανονταν απολυτα δικαιολογημενοι να του πεταξουν οχι κερματα, αλλα αυγα και ντοματες. Και περιμεναν σε ενα συλλαλητηριο καταδικης του πραξικοπηματος «σεβασμο του δικαιωματος λογου» ενος υποστηρικτη του κομματος που στεγαζει και δικαιωνει τους πραξικοπηματιες, αυτους τους δολοφονους και αρνητες ολων των δικαιωματων οχι με γιουχαϊσματα αλλα με τανκς!

Το μονο για το οποιο δικαιολογηται η κυβερνηση του Κληριδη, ειναι η αρνηση της να συμμετεχει σε ενα συλλαλητηριο στο οποιο δεν ειχε καμμια θεση.

ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΗ

Το συλλαλητηριο μετατραπηκε σε μια καλη απαντηση απο τους νεολαιους και εργαζομενους προς τους φασιστες και την κυβερνηση, οχι μονο για τους 62 και τους Συρου-Καρουσου, αλλα και για την λιτοτητα, τις απολυσεις και τις φορολογιες.

Και ομως, μιλωντας στις 24 Ιουλη σε συνδιασκεψη φοιτητων της ΕΔΟΝ, ο Χριστοφιας εκφρασε την «λυπη μας για την εκτροπη ορισμενων εναντι καποιων ομιλητων», καλεσε εδονιτες και ακελιστες να «απομονωσουν τα οποια στοιχεια επιχειρησουν στο μελλον να εκτραπουν εναντι ομιλητων κοινων εκδηλωσεων», και περηφανευτηκε για το οτι οταν κατεβηκε ο ιδιος κατω στην πλατεια καλεσε τους διαδηλωτες «να αγνοουν τους ασχημονουντες φοιτητες του ΔΡΑΣΙΣ-ΚΕΣ...».

Αλλα οι «ορισμενοι» που «εκτραπηκαμε» εναντια στον Αρτεμιου ειμασταν ολος ο κοσμος κοντα στην εξεδρα, οπως το επιβεβαιωνε πανηγυρικα ο θορυβος που καναμε. Οι δρασιτες οχι μονο δεν επρεπε να αγνοηθουν, ή να σπρωχτουν μονο προς τα πισω (αυτο στο οποιο περιορισε τον κοσμο η ηγεσια του ΑΚΕΛ), αλλα επρεπε και μπορουσαν να διωχτουν τελειως απο τον χωρο του συλλαλητηριου. Ειναι επειγουσα πολιτικη αναγκη να δειξουμε στους καπιταλιστες και την κυβερνηση τους το θυμο και την αγανακτηση του κοσμου, αν θελουμε να βαλουμε φραγμο στα σχεδια τους, και να ανεβασουμε την αυτοπεποιθηση των εργαζομενων. Να δειξουμε στους φασιστες που φιλοδοξουν να προβοκαρουν τις εκδηλωσεις μας, οτι θα το πληρωσουν, οτι δεν τους σωζει η προστασια απο την συναγερμικη αστυνομια και τις δεξιες εφημεριδες. Οι φασιστες ειναι ψευτοπαληκαραδες που το ρεζιλεμα τους ξαναχωνει στις τρυπες τους, ενω αντιθετα η ανοχη στις προκλησεις τους τους αποθρασυνει.

«Το ΑΚΕΛ ηταν, ειναι και θα παραμεινει σημαιοφορος της ενοτητας... Αδιαλλακτοι και απολυτοι θα παραμεινουμε μονο, εναντι του φασισμου και των φασιστικων στοιχειων» ειπε στην ιδια εκδηλωση με τους εδονιτες φοιτητες ο Χριστοφιας. Αυτο που μοιαζει να μην καταλαβαινει ειναι οτι το φιδι του φασισμου πρεπει να το χτυπησεις πριν βγει απο το αυγο, και ακομα οτι αυτοι που προστατευουν και ζεσταινουν σημερα στον κορφο τους αυτο το αυγο ειναι το ΔΗΣΥ, το ΔΗΚΟ, η Εκκλησια... ολοι αυτοι για τους οποιους το ΑΚΕΛ θελει να ειναι «σημαιοφορος της ενοτητας».

Ομως ο κοσμος στο συλλαλητηριο εδειξε με τον θυμο του και την αγωνιστικοτητα του, οτι το καταλαβαινει. Σε οποιο βαθμο επικρατησε «εμφυλιοπολεμικο κλιμα» στο συλλαλητηριο, οπως εγραφε η Απογευματινη, τοσο το καλυτερο. «Ο κυριος εχθρος ειναι μεσα στην ιδια μας την χωρα» ειπε πριν 80 χρονια ο Γερμανος κομμουνιστης Καρλ Λημπκνεχτ. Και στην νοτια Κυπρο ο κυριος εχθρος βρισκεται αναμεσα μας, και οχι στην «απεναντι οχθη» μονο, οπως θελει ο Κιττης του ΔΗΚΟ. Ειναι οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες που σημερα κλιμακωνουν τον εμφυλιο πολεμο εναντιον των εργατων. Δεν υπαρχει κανενας λογος η εργατικη ταξη να παραδωθει, αντι να πολεμησει και αυτη.

Αγγελος Νικολαου

κατω τα χερια απο τα στεκια της νεολαιας

Η επιθεση εναντια στη νεολαια συνεχιζεται. Μετα τα τρομοκρατικα νομοσχεδια που θελει να περασει η κυβερνηση, «για την βια» στα γηπεδα και για απαγορευση των 17χρονων να εχουν αδεια μοτορας, τωρα στους κατηγορους της νεολαιας προστεθηκε κι ο Δημαρχος του ΔΗΚΟ στην Εγκωμη, Πετρος Στυλιανου.

Με εγραφο που καταθεσε στη Βουλη, εκπροσωποντας το Δημοτικο Συμβουλιο της Εγκωμης, ζητα την απαγορευση εισοδου στις δισκοθηκες νεων κατω των 18! Για να δικαιολογησει αυτη του την εισηγηση ο Π. Στυλιανου ισχυριζεται οτι οι νεολαιοι που μαζευονται εξω απο τις δισκοθηκες προκαλουν ηχορυπανση και «συνιστουν ενα απο τα μεγαλυτερα συγχρονα αντικοινωνικα φαινομενα»

Ο Π. Στυλιανου ειτε δεν διασκεδαζε οταν ηταν νεος ειτε θεωρει οτι οι δισκοθηκες ειναι για μεσηλικες. Αν ενας νεος δεν παει δισκοθηκη στα 15-18 του χρονια ποτε θα παει, μετα το στρατο και τις σπουδες ή μετα απο μια κουραστικη μερα στη δουλια; Η καπως πιο ξεγνοιαστη ηλικια (αν εχει μεινει πια ξενοιαστη ηλικια) ειναι πριν τα 18, και οι νεολαιοι εχουν καθε δικαιωμα να διασκεδασουν και να την ζησουν οπως θελουν. Ομως η κυβερνηση και οι υποστηρικτες του κατεστημενου, του συντηριτισμου και του καθωσπρεπισμου , θελουν να στερησουν απο τη νεολαια κι αυτο ακομα το δικαιωμα στην διασκεδαση.

Αυτο βεβαια δεν ειναι τυχαιο. Σε μια περιοδο που ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος βρισκεται σε κριση δεν εχει περιθωρια για «ελευθεριες» και «προοδευτισμους». Σε τετοιες εποχες οι καπιταλιστες χρειαζεται να επιβαλλουν την πυθαρχεια και την υποταγη στους εργαζομενους και ιδιαιτερα τους νεολαιους. Ετσι η κυβερνηση και τα αφεντικα με αυτα τα νομοσχεδεια και τις προτασεις σαν αυτη του Π. Στυλιανου θελουν να τρομοκρατησει τον καθενα που αμφισβητα το κοινωνικο τους συστημα και «οχλαγωγει» διαταρασσοντας την «κοινη ησυχια». Ξερουν οτι, οι εκδηλωσεις εξω απο τις δισκοθηκες, η αμφισβητηση και τα επεισοδια που εχουν ηδη απλωθει στα γηπεδα, μπορει να φτασουν στα σχολεια, στο πανεπιστημιο, στα εργοστασια.

Η αγανακτηση μεσα στους νεολαιους μεγαλωνει καθημερινα και περισσοτερο. Βλεπουν τα ονειρα τους να γινονται θυσια στο βωμο ενος αδικου συστηματος. Στο σχολειο υπακουουν και πειθαρχουν σε εκπαιδευτικα προγραμματα που δεν εχουν να κανουν με τα ενδιαφεροντα τους αλλα με τις αναγκες ενος συστηματος που στη καρδια του εχη το κερδος και τον ανταγωνισμο. Για να παρουν το απολυτηριο λυκειου, εχουν καντανησει την ζωη τους γιο-γιο τρεχοντας απο το ενα φροντιστηριο στο αλλο, ισως και καταφερουν και περασουν απο το ταξικο κοσκινο των ενιαιων εξετασεων. Η δε προοπτικη για μια θεση στο πανεπιστημιο, εγινε πλεον ονειρο για λιγους και εκλεκτους.

Η αγανακτηση μεσα στη νεολαια φουντωνει μαζι με την διαθεση να κανει κατι για ολα αυτα που την συνθλιβουν και καταπιεζουν καθημερινα. Τα μαζεματα εξω απο τις δυσκοθηκες, ενα χωρο που τον θεωρουν «δικο» τους, οπου μπορουν να βρεθουν με τους συνομιλικους τους και να τα πουν και να διασκεδασουν δεν ειναι παρα μια φυσιολογηκη σταση. Μονο για συντηρικους, οπαδους του καθωσπρεπισμου οπως την κυβερνηση, την εκκλησια και τον Π. Στυλιανου αυτα μπουρουν να ειναι φαινομενα «οχλαγωγιας» και «αντικοινωνικης συμπεριφορας».

Οι νεολαιοι μπορουν και πρεπει να αντισταθουν σε αυτη την επιθεση της κυβερνησης και των οπαδων της. Η διαθεση εχει φανει οτι υπαρχει. Εχει φανει απο την αγανακτηση που βγαινει στα γηπεδα, απο τις μαθητικες κινητοποιησεις τον περασμενο χρονο για θερμανση και καλητερες συνθηκες στα σχολεια. Εχει φανει απο τη μαζικη συμμετοχη της νεολαιας στα αντικυβερνητικα συλλαλητηρια, ιδιαιτερα αυτο που εγινε στις 19 του Ιουλη που ηθελε να πεταξει κατω απο τα καγκελα της Πλατειας Ελευθεριας τους φασιστες του ΔΡΑΣΙΣ - ΚΕΣ. Αυτη η διαθεση ειναι που πρεπει να αξιοποιηθει και να στραφει εναντια στον κυριο υπευθυνο για τα προβληματα της νεολαιας, την κυβερνηση των καπιταλιστων και το συστημα τους.

Δ. Χ.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

ΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ»

Η κυβερνηση του Συναγερμου κλιμακωνει τις επιθεσεις της εναντια στην εργατικη ταξη.

Περασε με την διαδικασια του «κατεπειγοντως» απο την Βουλη αυξηση της φορολογιας των τσιγαρων και των καυσιμων. Επεβαλε, την αυξηση του ΦΠΑ, ετοιμαζει αυξηση κατα 1% της «εκτακτης εισφορας για την αμυνα» ενω αρχισε ηδη με τη μεθοδο της διολισθησης να υποτιμα τη λιρα.

Δεν τους φτανουν αυτα και ο Οικονομιδης μαζι με τον Αυξεντιου της Κεντρικης Τραπεζας και τον Ζιβαναρη της ΟΕΒ ακονιζουν τα δοντια τους για να φανε την ΑΤΑ, να αυξησουν τα επιτοκια, και να παγωσουν τους μισθους και να αρχισουν ιδιωτικοποιησεις.

Προσπαθουν να τα δικαιολογησουν αυτα λεγοντας οτι ειναι αναγκαια μετρα για να αντιμετωπιστουν τα προβληματα της «οικονομιας του τοπου» και ιδιαιτερα τα κρατικα ελλειματα. Απο τις νεες φορολογιες περιμενουν να μαζεψουν 80 με 100 εκατομυρια λιρες.

Στη πραγματικοτητα ο Οικονομιδης θελει να παρει απο τις τσεπες των εργαζομενων αλλα 100 εκατομυρια για να τα δωσει σε επιδοτησεις και φοροαπαλλαγες στους βιομηχανους τους ξενοδοχους, τους τραπεζιτες και τους στρατοκρατες.

Ετσι ενω στους εργατες δινει ανεργια και λιτοτητα χαριζει στους ξενοδοχους 7 εκατομμυρια απο την απαλλαγη του 3% του ΚΟΤ και πολλα περισσοτερα σε φοροαπαλλαγες για τον εξοπλισμο των ξενοδοχειων. Χαριζει στους τραπεζιτες και τους αλλους καρχαριες των μεγαλων εταιρειων, εκατομυρια απο την καταργηση του ειδικου τελους στα τηλεφωνα. Δινει αλλα 210 εκατομυρια στους στρατοκρατες για εξοπλισμους.

Η απλοχερια της εχει ενοχλησει ακομα και δικους της. Ο Ρολανδης αρνηθηκε να ψηφισει τα 210 εκατομυρια στη Βουλη γιατι οπως ειπε *«τα ποσα που δαπανωνται για την αμυνα ειναι πολυ ψηλα και θα επρεπε να μειωθουν κατα 80 εως 100 εκατομυρια ωστε να ανακουφιστει ή να εκλειψει και το δημοσιονομικο ελλειμα».* Να απο που μπορουσε να παρει τα 100 εκατομυρια ο Οικονομιδης αντι να ριξει τις φορολογιες στην εργατικη ταξη.

Βεβαια ο Ρολανδης δεν διαφωνησε με τις φορολογιες και τ'αλλα μετρα που χτυπουν την εργατικη ταξη αλλα το γεγονος οτι μονο αυτος, ενας αστος υποστηριχτης της κυβερνησης, βρεθηκε να το παιξει «φιλεργατικος» και να μην ψηφισει τον προϋπολογισμο δειχνει τη χρεοκοπια της επισημης αριστερας. Το ΑΚΕΛ αντι ν'αρπαξει την ευκαιρια που εδινε η δημοσια παραδοχη του Ρολανδη για να καταγγειλει την αντεργατικη πολιτικη της κυβερνησης, που παιρνει απο τους εργατες για να δινει στους στρατοκρατες, περιοριστηκε να κανει φασαρια για ενα συγκεκριμενο οπλικο συστημα και στο τελος ψηφισε μαζι με τους υπολοιπους τον προϋπολογισμο.

ταξικη συνεργασια

Αυτα ειναι τα αποτελεσματα της «δημιουργικης αντιπολιτευσης», που κανει το ΑΚΕΛ στη κυβερνηση του Συναγερμου. Και οχι μονο στους στρατιωτικους εξοπλισμους. Παρομοια σταση κρατα απεναντι στις αλλες επιθεσεις της κυβερνησης και των εργοδοτων προς την εργατικη ταξη.

Ενω οι εργοδοτες απολυουν μαζικα κοσμο η ΠΕΟ ψαχνει διακρισεις αναμεσα σε «δικαιες» και «αδικες» απολυσεις σε «νομιμες» και «παρανομες» και τα βαζει με τους ξενους εργατες. Την στιγμη που η εργατικη αγανακτηση εναντια στη κυβερνηση του Κληριδη, τη κυβερνηση της λιτοτητας, της ανεργιας και του σωβινισμου φαινεται να φουντωνει αντι να κλιμακωσει τις διαμαρτυριες εναντια στις φορολογιες, τις εκτονωνει. Μετα την πετυχημενη τριωρη παναπεργια και την πορεια στο υπουργειο Οικονομικων αντι να καλεσει 24ωρη γενικη απεργια καλει μια «τυπικη» πικεττοφορια 300 περιπου αντιπροσωπων εξω απο την βουλη οταν θ'αποφασιζε για τους φορους.

Η αγανακτηση που εσπρωξε χιλιαδες εργαζομενους μεσα στο καταμεσημερο με θερμοκρασιες 40 βαθμων να περπατησουν την αποσταση απο τη ΠΕΟ μεχρι το υπουργειο Οικονομικων για να φωναξουν «κατω τα χερια απο την ΑΤΑ», «οχι στις φορολογιες» και «κατω η κυβερνηση της ΟΕΒ» εμεινε ανεκμεταλλευτη.

Ειναι η πρωτη φορα εδω και πολλα χρονια που υπαρχει τετοια αγανακτηση. Ειναι αυτη που μετετρεψε το συλλαλητηριο της 20ης του Ιουλη απο σωβινιστικη γιορτη σε αντικυβερνητικο και αντιφασιστικο ξεσπασμα. Ειναι μια αγανακτηση που αμα βρισκει την ευκαιρια να εκφραστει, ξεχυλα και παρασερνει και τους γραφειοκρατες που θελουν να την συγκρατησουν.

Φαινεται ομως οτι το ΑΚΕΛ ενδιαφεροταν περισσοτερο να καταγραψει καποιες αντιδρασεις στο ενεργητικο του και οχι τοσο το να μην περασουν τα μετρα. Θελει να ωφεληθει εκλογικα απο την φθορα που παθαινει ο Συναγερμος στην εξουσια, χωρις ομως να βαλει και σε κινδυνο την «οικονομια του τοπου» με «ανεξελεχτες» εργατικες κινητοποιησεις.

Τα ορια της αντιδρασης του ΑΚΕΛ τα περιεγραψε ο Κατσουριδης σε ραδιοφωνικη συζητηση στον Αστρα με τον Μαρκιδη του Συναγερμου το Σαββατο 31 του Ιουλη. Ειπε: *«εμεις δεν ειμαστε αρνητικη αντιπολιτευση. Αναγνωριζουμε οτι υπαρχουν προβληματα στην οικονομια και πρεπει να παρθουν μετρα. Αυτο που ζητουμε ειναι διαλογο εφ' ολης της υλης για να βρουμε τις χρυσες τομες σε ολα τα προβληματα που υπαρχουν».* Ποια «χρυση τομη» ομως μπορει να υπαρξει οταν κυβερνηση και εργοδοτες τα θελουν ολα; Να τους δωσουμε τα μισα; Τετοιες λυσεις ειναι «χρυση τομη» μονο για τους εργοδοτες γιατι αυτοι θα παρουν το «χρυση» ενω για τους εργατες θα μεινει η «τομη» το κοψιμο δηλαδη των κεχτημενων.

Εθνικος πολεμος...

Ο λογος που κρατα αυτη τη σταση το ΑΚΕΛ, που ψηφιζει τους στατιωτικους εξοπλισμους και δεχεται τα μετρα λιτοτητας εστω και αν ζητα να μην ειναι μονοπλευρα ειναι γιατι υποστηριζει την «εθνικη ενοτητα». Οτι δηλαδη εμεις οι ελληνοκυπριοι, εργατες και μαστροι, πρεπει να ειμαστε ολοι ενωμενοι γιατι βρισκομαστε σε πολεμο με ενα κοινο εχρθο, «τον τουρκικο επεχτατισμο και το καθεστως Ντεκτας». Εχουμε ολοι ενα κοινο «εθνικο» σκοπο να «σωσουμε τη Κυπρο» μας, και αυτο ειναι που μπαινει πανω απο ολα. Ο Χριστοφιας απαντωντας σε αυτους που κατηγορησαν το ΑΚΕΛ οτι με τα επεισοδια στο συλλαλητηριο της 20ης του Ιουλη βλαπτει την «εθνικη ενοτητα» ειπε οτι *«το ΑΚΕΛ ειναι και θα παραμεινει σημαιοφορος της ενοτητας για την λευτερια και την επανενωση της Κυπρου».*

Οταν βεβαια θελεις να εισαι «σημαιοφορος» της «εθνικης ενοτητας» οχι μονο εισα υποχρεωμενος να ψηφιζεις τους στρατιωτικους εξοπλισμους αλλα γινεσαι και σημαιοφορος της ιδεας του «Εθνικου Συμβουλειου» οπως ακριβως ειναι το ΑΚΕΛ. Υπερασπιζεται και προβαλλει ενα θεσμο που στηριζει οσο τιποτα αλλο την ταξικη συνεργασια και την ενοτητα ολων για χαρη του «εθνικου συμφεροντος». Τι μπορει να εχει να κανει ενα κομμα που μιλα στο ονομα της εργατικης ταξης μεσα σε ενα «επιτελειο» που εχει να επεξεργαστει μια πολιτικη που στην ουσια στρεφεται εναντιον της εργατικης ταξης. Ιδιαιτερα σημερα τι «συλλογικες» αποφασεις μπορει να παρει κατω απο την ηγεσια του Κληριδη που προσπαθει να δικαιωσει το πραξικοπημα, που εχει ανοιξει τον δρομο για τη δικαιωση της ΕΟΚΑ Β' και καθε αποφαση της κυβερνησης του σημαινει και ενα νεο κτυπημα της εργατικης ταξης.

Η εργατικη ταξη δεν εχει κανενα λογο να υποστηριζει την «εθνικη ενοτητα». Για το κυπριακο προβλημα, τις καστροφες, το θανατο και τους προσφυγες που δημιουργησαν οι πολεμοι στη Κυπρο δεν φταιει μονο η αλλη πλευρα. Οσο φταιει η τουρκικη και η τουρκοκυπριακη αρχουσα ταξη, αλλο τοσο φταιει η ελληνικη και ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη που ολα τα πριν το'74 χρονια καταπιεζε και προσπαθουσε να εξοντωσει τους τουρκοκυπριους.

Η «εθνικη ενοτητα» επετρεψε στην ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη να εφαρμοζει την επιθετικη πολιτικη της σε βαρος των τουρκοκυπριων. Οταν ο Γιωρκατζης και ο Μακαριος εβαλαν σε εφαρμογη το σχεδιο Ακριτας η αριστερα πιστη στην «εθνικη ενοτητα» τους υποστηριξε. Απο τοτε μεχρι σημερα υποστηριξε ολες τις επιλογες της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης στο Κυπριακο, και ανεχτηκε την καταπιεση και τις σφαγες των τουρκοκυπριων απο τον Μακαριο. Ειναι και αυτο συνυπευθυνο για το μισος και τη καψυποψια που υπαρχει σημερα αναμεσα στους εργαζομενους των δυο κοινοτητων.

Η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη στηριζεται και σημερα πανω στην «εθνικη ενοτητα» και τις αποφασεις του «Εθνικου Συμβουλιου» για να συνεχιζει την επιθετικη της πολιτικη απεναντι στους τουρκοκυπριους. Για να επιβαλλει τον πολιτικο και οικονομικο αποκλεισμο τους. Για να πραγματοποιει τα εξοπλιστικα της προγραμματα. Για να συνεχιζει την καταπιεση που εδω και χρονια ασκει η ασυνομια και η ΚΥΠ πανω στους λιγους τουρκοκυπριους που ζουν στο νοτο. Ακομα ολα αυτα τα χρονια η «εθνικη ενοτητα» ειναι το ροπαλο με το οποιο οι αστοι κτυπουν την εργατικη ταξη καθε φορα που παει να κινηθει και να προβαλει καποια ταξικη διεκδικηση. Το ΑΚΕΛ οχι μονο δεν αντιταχθηκε σε αυτη την προσπαθεια τους αλλα τους στηριξε υποβαλλοντας «συγκρατημενα αιτηματα» και οι χαμηλες αυξησεις. Ποσες θυσιες δεν εκανε η εργατικη ταξη εξαιτιας της «εθνικης ενοτητας» ολα αυτα τα χρονια.

..ή ταξικος πολεμος

Η εργατικη ταξη δεν εχει κανενα «κοινο εθνικο» αγωνα να κανει μαζι με τον Οικονομιδη, τον Αυξεντιου, τον Ζιβαναρη, τον Επιφανιου, τον αρχιεπισκοπο ή το στρατηγο Σιραδακη εναντιον της αλλης πλευρας. Αντιθετα εχει να κανει εναν αγωνα εναντιον τους.

Ειναι αληθεια οτι βρισκομαστε σε πολεμο αλλα αυτος δεν αρχισε το ουτε το '63 ουτε το '74 αλλα πολυ πιο πριν και δεν γινεται με βομβες και ρουκεττες. Βρισκομαστε και μεις οπως και ο υπολοιπος κοσμος σε ενα ανελεητο ταξικο πολεμο που τα αποτελεσματα του ειναι πολλες φορες χειροτερα απο τους στρατιωτικους πολεμους. Απο τη μια βρισκονται οι καπιταλιστες και το βρωμικο καπιταλιστικο συστημα τους και απο την αλλη οι εργατες που χτυπιουνται απο την ανεργια, την φτωχεια και τους πολεμους που αυτο το συστημα δημιουργει.

Αυτοι που προκαλεσαν τον πολεμο στη Βοσνια, με τους χιλιαδες νεκρους, προσφυγες και την τοση εξαθλιωση ειναι οι ιδιοι που εχουν οδηγησει το ενα τριτο του πλανητη να ζει κατω απο το οριο φτωχειας. Ειναι οι ιδιοι που σπρωχνουν χιλιαδες εξαθλιωμενους μεταναστες απο την Αϊτη, το Βιετναμ και αλλου, να στιβαζονται σε βαρκες και να πνιγονται αναζητωντας μια καλυτερη μοιρα στις πιο πλουσιες χωρες. Ποσο διαφερουν οι εργαζομενοι που σκοτωνονται απο μια «εξυπνη» βομβα που πεφτει σε καταφυγιο στη Βαγδατη απο αυτους που καταπλακωνονται στα εγκατα της γης, στις στοες ενος ανθρακωρυχειου στην Ουκρανια γιατι τα αφεντικα δεν ηθελαν να πληρωσουν για μετρα ασφαλειας ή απο τους τουρκους μεταναστες που καιγονται απο φασιστες στη Γερμανια που ενθαρυνονται απο την επισημη κυβερνητικη πολιτικη.

Ο πολεμος ειναι η πιο αγρια και βαρβαρη κατασταση στην οποια ο καπιταλιστικος ανταγωνισμος μπορει να ριξει την εργατικη ταξη. Υπαρχουν ομως και πολλοι αλλοι τροποι πριν απο αυτον με τους οποιους ο καπιταλισμος καταστρεφει την ζωη και τα ονειρα εκατομυριων εργατων σε ολο τον κοσμο.

Ποσο διαφερετικες απο το '74 ειναι σημερα οι συνθηκες στη νοτια Κυπρο, για τους χιλιαδες των απολυμενων που εχασαν τη δουλεια τους και δυσκολευονται να συντηρουν την οικογενεια τους; Ποσο διαφορετικο ειναι να χασεις το σπιτι σου απο ενα βομβαρδισμο απο το να σου το παρει η Τραπεζα επειδη δεν μπορεις πια να πληρωνεις τις δοσεις της υποθηκης σου. Ποσοι εργαζομενοι σημερα δεν βλεπουν τα ονειρα τους να σπαραλιαζονται απο την καπιταλιστικη κριση.

Αυτα ολα δεν κινδυνευουν απο τους «αντιπαλους στην αλλη πλευρα», αλλα πρωτα και κυρια απο τους ταξικους αντιπαλους σε αυτη τη πλευρα, τους Οικονομιδηδες, τους Κοιλιαρηδες, τους Ζιβαναρηδες και σια. Σημερα που κλιμακωνουν την επιθεση τους πρεπει να παρουν και την απαντηση τους. Πρεπει να βρουν μπροστα τους ενα δυνατο στρατο απο εργατες ενωμενους και αποφασισμενους να τους πολεμησουν με καθε μεσο, οπως ακριβως κανουν αυτοι εναντιον μας.

Μπορουμε και πρεπει να αντιδρασουμε. Μπορουμε να κερδισουμε τις επομενες μαχες και να ανατρεψουμε τα σχεδια τους. Πρεπει να σπασουμε το ροπαλο της εθνικης ενοτητας που χρησιμοποιουν εναντιον μας και να παρουμε εμεις το ροπαλο της ταξικης ενοτητας. Αριστεροι και δεξιοι εργατες, ελληνες και τουρκοι μπορουμε και πρεπει να παλεψουμε εναντια στα αφεντικα σε καθε χωρα. Οχι μονο εναντια στη λιτοτητα αλλα και στην πιθανοτητα να μας ριξουν ξανα στη βαρβαροτητα του πολεμου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ: £3000

Η οικονομικη εξορμηση της Εργατικης Δημοκρατιας εχει καληψει ηδη φτασει στο συνολικο ποσο των 1240λιρες με τις 140 λιρες που μαζευτηκαν αυτο τον μηνα. Το σημαντικο με αυτες τις 140 λιρες ομως ειναι οτι το μεγαλυτερο μερος τους μαζευτηκαν απο εισφορες στο πουλημα της εφημεριδας.

Αυτο ειναι πολυ σημαντικο γιατι η Εργατικη Δημοκρατια στηριζεται αποκλειστικα στις εισφορες των μελων και των φιλων της.

Μπορειτε να ενισχυσετε την Εργατικη Δημοκρατια, δινοντας την εισφορα σας στους συντροφους που πουλουν την εφημεριδα, παιρνοντας κουπονια οικονομικης ενισχυσης, παιρνοντας μερος στα παρτυ που διοργανωμε ή αγοραζοντας αντιφασιστικα αυτοκολητα, σηματα, και μπλουζακια που μπορειτε να τα βρητε στο Μαρξιστικο Βιβλιοπωλειο της Εργατικης Δημοκρατιας.

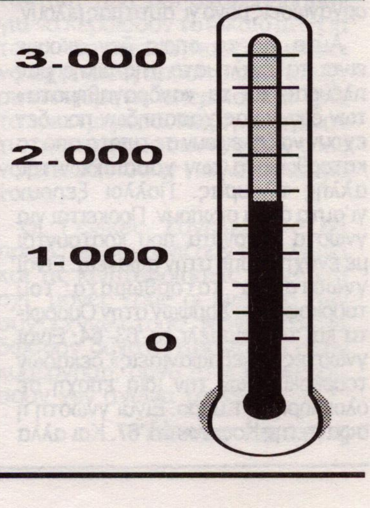

Σκηνες σαν αυτή απο τον ομαδικο ταφο τ/κ της Αloa προβαλαν τα διεθνη ειδησιογραφικα πρακτορια

χασαπηδες υπαρχουν και στις δυο πλευρες

Αυτες τις μερες γινεται αρκετος λογος για το βιβλιο του τουρκου δημοσιογραφου Εμπιλ Τουσαλπ, «Ο Πασας και ο Στρατηγος» που κυκλοφορησε προσφατα και αναφερεται στα γεγονοτα του '74. Δεν εχουμε υποψη μας το συγκεκριμενο βιβλιο αλλα συμφωνα με δημοσιευματα του ελληνοκυπρικακου τυπου στο βιβλιο αυτο αναφερονται περιστατικα απο δολοφονιες ελληνοκυπριων απο τουρκους και τουρκοκυπριους σωβινιστες το 1974.

Αναφερεται μαλιστα ενα περιστατικο για καποιο τουρκοκυπριο που τον αποκαλουσαν «ο χασαπης» ο οποιος δολοφονησε μια ελληνοκυπρια γυναικα με τα δυο παιδια της. Οπως ηταν φυσικο το βιβλιο προβληθηκε απο τον ελληνοκυπριακο τυπο και ο συγραφεας του χαρακτηριστηκε με θετικα σχολια.

εθνικιστικη υποκρισια

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι ο τουρκος δημοσιογραφος που εγραψε αυτο το βιβλιο, αν πραγματι επικεντρωνεται στο να ξεσκεπασει τους χασαπηδες της δικης του πλευρας ειναι ενας θαραλλεος δημοσιογραφος και αξιζει καθε επαινο και θαυμασμο. Οι ελληνοκυπριοι δημοσιογραφοι ομως που τον προβαλλουν δεν ειναι παρα υποκριτες εθνικιστες γιατι προβαλλουν μονο οσα συμφερουν την δικη τους πλευρα, ενω θαύουν οσα δεν τους συμφερουν.

Χασαπηδες υπαρχουν και στις δυο πλευρες και αν οι δημοσιογραφοι ηθελαν να ειναι ειλικρινεις καλα θα εκαναν να συγκεντρωθουν στους δικους τους χασαπηδες και οχι στους χασαπηδες της αλλης πλευρας. Γι αυτους ακουμε εδω και πολλα χρονια. Δεν υπαρχει κανενας ελληνοκυπριος, απο τα παιδια του Δημοτικου μεχρι τους πιο γέρους που να μην εχουν ακουσει για τα εγκληματα του τουρκικου στρατου και των σωβινιστων της αλλης πλευρας. Ο Χρυσοστομος, η κυβερνηση, τα κομματα, τα μεσα μαζικης ενημερωσης και οι διαφορες σωβινιστικες οργανωσεις μονο γι΄αυτα μας μιλουν.

Αυτα για τα οποια δεν ακουμε ειναι τα εγκληματα της δικης μας πλευρας και τα «ανδραγαθηματα» των δικων μας χασαπηδων που δεν εχουν να ζηλεψουν σε τιποτα απο τα κατορθωματα των χασαπηδων της αλλης πλευρας. Πολλοι ξερουν γι'αυτα αλλα σιωπουν. Προκειται για γνωστα γεγονοτα που κρατουνται με ενοχη σιωπη στην αφανεια. Ειναι γνωστα τα κατορθωματα του τουρκοφαγου Σαμψων στην Ομορφιτα και το Καιμακλι το '63-'64. Ειναι γνωστες οι «εξαφανισεις» δεκαδων τουρκοκυπριων την ιδια εποχη σε ολοκληρη τη Κυπρο. Ειναι γνωστη η σφαγη της Κοφινου το '67. Και αλλα παρομοια το '74.

Η «Εργατικη Δημοκρατια» απο πολυ παλια αφιερωσε πολλες σελιδες στα εντυπα της για να αποκαλυψει και να καταγγειλει την καταπιεση και τα εγκληματα της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης και των οργανων της σε βαρος των τουρκοκυπριων ολα τα πριν το '74 χρονια. Η πολιτικη μας συγκεντρωνονταν στο να δειξει τις ευθυνες και τα εγκληματα της δικης μας πλευρας οχι βεβαια γιατι η αλλη πλευρα πιστευαμε οτι ηταν αθωες περιστερες αλλα γιατι πιστευουμε πως οι διεθνιστες της καθε πλευρας θα επρεπε να συγκεντρωθουν στις ευθυνες και το ρολο της δικης τους αρχουσας ταξης. Μονο ετσι, πιστευουμε, θα μπορουσαμε να σπασουμε την δυσπιστια και την καχυποψια που υπαρχει αναμεσα στους εργαζομενους των δυο κοινοτητων και τους εργατες στην Ελλαδα και την Τουρκια. Μονο ετσι θα μπορουσαμε να δειξουμε εμπραχτα και ειλικρινα στους τουρκοκυπριους εργαζομενους οτι οι ελληνοκυπριοι εργατες δεν εχουν καμια σχεση με την επιθετικοτητα της δικης τους αρχουσας ταξης.

Πιστευουμε ακομα πως μονο ετσι θα μπορουσαμε να δειξουμε στους ελληνοκυπριους εργαζομενους το αδικο που εχει και η δικη μας πλευρα στο κυπριακο. Οτι δηλαδη η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη ειναι εξισου ενοχη με τους αντιπαλους της, για τις καταστροφες, τους νεκρους, τους αγνοουμενους και τους προσφυγες που δημιουργησαν οι πολεμοι στην Κυπρο απο το '63 μεχρι το '74. Μονο ετσι μπορουμε να συμβαλουμε ωστε να μην τραβιεται η νεολαια απο τους σοβινιστες και η εργατικη ταξη να δεχεται την μια θυσια μετα την αλλη για χαρη των ταχα δικαιων ελληνοκυπριακων επιδιωξεων στο κυπριακο.

οι «δικοι μας» χασαπηδες

Αφου οι υπολοιπες ελληνοκυπριακες εφημεριδες προτιμουν να θυμουνται μονο τους χασαπηδες της αλλης πλευρας εχουμε την υποχρεωση να αναφερτουμε εμεις στους χασπηδες της δικης μας πλευρας. Θα αναφερουμε δυο περιστατικα που εγιναν στις 14 Αυγουστου του '74, τα οποια αν και ειναι σε πολλους γνωστα κανεις δεν θελει να μιλα γι αυτα. Ειναι τα μυστικα της ντροπης μας. Περισσοτερα γι αυτα εχουμε δημοσιευσει στο τευχος 3 του περιοδικου «Διεθνιστικη Προ(σ)κληση» μετα απο ενα διημερο οδοιπορικο στη βορεια Κυπρο.(Το περιοδικο το βγαζαμε απο το '88 μεχρι το 91 και μπορειτε να το βρειτε στο Μαρξιστικο Βιβλιοπωλειο της «Εργατικης Δημοκρατιας» ή τηλεφωνοντας στην εφημεριδα μας)

Το ενα περιστατικο εγινε κοντα στο χωριο Περιστερονοπηγη της επαρχιας Αμμοχωστου, οπου σημερα υπαρχει ενα μισογκρεμισμενο χωριο και ενα μνημειο με ενα μακρυ καταλογο με ονοματα. Προκειται για κατοικους της Αloa που δολοφονηθηκαν εν ψυχρω στις 14 Αυγουστου 1974 κατα την υποχωρηση των ελληνοκυπριων στη δευτερη φαση της τουρκικης εισβολης. Οι ταφοι ανοιχτηκαν στη παρουσια εκπροσωπων των Ηνωμενων Εθνων και ανταποκριτων του ξενου τυπου. Σκηνες απο αυτους τους ομαδικους Ταφους παρουσιασε η Σουηδικη Τηλεοραση και αλλοι ξενοι τηλεοπτικοι σταθμοι.

Σ' αυτο τον ομαδικο ταφο ειναι θαμενοι 89 τουρκοκυπριοι ηλικιας απο τεσσαρων μηνων μεχρι 95 χρονων. Στις ταφοπλακες βλεπεις εφτα και οχτω ονοματα με το ιδιο επιθετο. Αναμεσα στους σκοτωμενους δεν υπαρχουν νεοι σε στρατευσιμη ηλικια. Μονο γυναικες, γεροι και παιδια. Οι τουρκοκυπριοι θεωρουν υπευθυνους γι΄αυτη τη σφαγη την εθνοφρουρα και κατοικους της Περιστερονοπηγης. Καπου τρια χιλιομετρα παρακατω υπαρχει ενας δευτερος ομαδικο ταφος, με 37 θυματα απο το χωριο Ατλιλαρ. Και εκει τα θυματα ειναι μονο γεροι, γυναικες και παιδια.

Ενα αλλο περιστατικο ειναι αρκετα πιο γνωστο γιατι εγινε στο νοτο στο χωριο Τοχνη. Σημερα οι τουρκοκυπριοι κατοικοι της Τοχνης ζουν στο Συγχαρι. Εκει εξω απο το χωριο υπαρχει ενα ψηλο πετροκτιστο μνημειο με μια πινακιδα που στο πανω μερος της γραφει με μεγαλα γραμματα: UNUTMA. Ειναι το γνωστο μας "ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ" στα τουρκικα. Το χωριο τωρα ονομαζεται Taskent, νεα Τοχνη.

Σε μια παλια φραγκικη εκκλησια, στο Βουνο εχει δημιουργηθει ενα μουσειο για 83 τουρκοκυπριους κατοικους της Τοχνης που δολοφονηθηκαν εν ψυχρω στις 14 Αυγουστου του '74. Οταν επισκεφτηκαμε αυτο το μνημειο μιλησαμε με συγγενεις των δολοφονημενων.

Μας ειπαν πως οι τουρκοκυπριοι κατοικοι της Τοχνης ειχαν παραδωσει απο τις 20 Ιουλιου τα οπλα τους. Μας ειπαν οτι στις 14 Αυγουστου ελληνοκυπριοι «παληκαραδες της ΕΟΚΑ Β'» μαζεψαν οσους τουρκοκυπριους αντρες βρηκαν στο χωριο, 83 ατομα, απο 15 μεχρι 80 χρονων και τους πηραν πανω απο την Λεμεσο, στην Αγια Φυλα και τους σκοτωσαν.

Μας ειπαν και τα ονοματα αυτων που ειναι υπευθυνοι για το εγκλημα και που βρισκονται σημερα. Ονοματα που μας τα επιβεβαιωσαν αργοτερα και ελληνοκυπριοι κατοικοι της Τοχνης. Βεβαιως κανενας μεχρι σημερα δεν σκεφτηκε να διευρευνησει αυτο το φρικιαστικο εγκλημα για να λογοδοτησουν αυτοι οι χασαπηδες.

Ας φροντισουμε λοιπον για τους δικους μας χασαπηδες και ας αφησουμε τους τουρκους δημοκρατες και διεθνιστες να φροντισουν για τους δικους τους.

Ντινος Αγιομαμιτης

οι καβαλλαρηδες του σωβινισμου

Ενθαρυμενοι απο την επισημη εθνικιστικη πολιτικη και τον σωβινισμο που καλιεργει η κυβερνηση και τα δεξια μεσα μαζικης ενημερωσης, οι σωβινιστες και οι αλλοι οπαδοι του ελληνοκεντρισμου και του συνθηματος «καλος τουρκος ο νεκρος τουρκος» εχουν αποθρασυνθει τελειως. Μετα την αποτυχημενη προσπαθεια των φασιστων του ΚΕΣ-ΔΡΑΣΙΣ να μετατρεψουν το συλλαλητηριο της 20 του Ιουλη σε μια σωβινιστικη γιορτη οπως γινονταν καθε χρονο ειχαμε την σωβινιστικη πορεια με τις μοτοσυκλεττες που εγινε την Κυριακη 25 Ιουλη.

Σ΄αυτη τη σωβινιστικη εκδηλωση πηραν μερος καμια τρακοσαρια μοτοσυκλεττες με τους επιβατες τους που κουβαλουσαν ελληνικες σημαιες και δοκιμασαν να σπασουν την γραμμη αντιπαραταξης. Σε καποια απο τα οδοφραγματα της γραμμης αντιπαραταξης συγκρουστηκαν με τα Ηνωμενα Εθνη και με τουρκοκυπριους αστυνομικους και στρατιωτες. Επεσαν πετρες, μολοτωφ και ξυλο και υπηρξαν τραυματισμοι μοτοσυκλετιστων και στρατιωτων των Ηνωμενων Εθνων.

αυθορμητη εκδηλωση;

Τα επεισοδια εγιναν πρωτη ειδηση σε ολα τα μεσα μαζικης ενημερωσης που μιλουσαν για την ηρωικη πραξη των μοτοσυκλετιστων που «εσπασαν τους κλοιους της αστυνομιας και των οηεδων για να συγκρουστουν με τους αττιλες». Οσοι βεβαια ειδαν τα επεισοδια στη τηλεοραση θα ειδαν τους αστυνομικους να βοηθουν μαλλον τους ελληνοκυπριους διαδηλωτες να μετακινησουν τα οδοφραγματα παρα να προσπαθουν να τους σταματησουν.

Ο αρχιεπισκοπος εδωσε θερμα συγχαρητηρια στους μοτοσυκλετιστες οπως και ολα τα κομματα της δεξιας. Συγχαρητηρια τους εδωσε και η ΕΔΕΚ ενω τους υποστηριξε και η κυβερνηση παρα το οτι διαφωνησε με τα επισοδεια σε βαρος των οηεδων. Ακομα και το ΑΚΕΛ παρα το οτι καταδικασε τα επεισοδια σε βαρος των οηεδων δηλωσε οτι *«θα στηριξει καθε εκδηλωση και μαχητικη διαμαρτυρια του λαου μας εναντια στη κατοχη»*.

Ολοι χαρακτηρισαν τις εκδηλωσεις των μοτοσυκλετιστων αυθορμητες, που εκφραζουν τον «γνησιο πατριωτισμο των νεων μοτοσυκλετιστων, την αγαπη τους προς την πατριδα και την οργη που αισθανονται για την αδικια που για 20 τωρα χρονια γινεται σε βαρος του κυπριακου ελληνισμου» οπως πολυ χαρακτηριστικα εγραψε ο Κατσαμπας στον «Φιλελευθερο». Για να συμπληρωσει βεβαια παρα κατω οτι «εκδηλωσεις χωρις προγραμμα.. και μακρια απο ελεγχο.. που τις καθοδηγει μοναχα ο αυθορμητισμος αποβαινουν στο τελος σε βαρος της υποθεσης για την οποια διοργανωνονται».

Το μονο που δεν ηταν η εκδηλωση των μοτοσυκλετιστων ηταν «αυθορμητη» και «χωρις προγραμμα» και «μακρια απο ελεγχο». Αυτοι που την οργανωσαν και προγραμμα ειχαν και ελεγχο ειχαν και στοχους και σκοπους ειχαν. Για βδομαδες ο «Λογος» την διαφημιζε ενω οι αφισσες που καλουσαν σε συμμετοχη ειχαν γεμισει την Λευκωσια και τις αλλες πολεις. Δεν ειναι τυχαιο οτι αναμεσα στους πρωτεργατες τις εκδηλωσες μια και ηταν μεσα σε αυτους που τραυματιστηκαν ηταν ο διευθυντης του «Λογου» Ηλιας Παντελιδης και ο Γιαγκος Γιαγκου στελεχος στον ιδιο σταθμο.

Πισω απο αυτη την εκδηλωση ηταν η εκκλησια και αλλοι σωβινιστες που θελουν να αυξησουν την επιρροη τους μεσα στη νεολαια και να δυναμωσουν τον σωβινισμο. Με τετοιες εκδηλωσεις θελουν ακομα να δειξουν οτι ειναι αποφασισμενοι να τιναξουν στον αερα οποιαδηποτε τυχον συμφωνια υπογραφει στο κυπριακο που δεν θα ικανοποιει τις εθνικιστικες τους φιλοδοξιες. Αυτο αλλωστε εκφραζαν διαφοροι απο τους πρωταγωνιστες της εκδηλωσης οταν απειλουσαν οτι θα εχουμε «ενα θερμο καλοκαιρι» και ο Λαζαρος ο Μαυρος που δηλωνε στον «Αστρα» οτι «θα γινει και εδω Ιντιφατα». Κατι τετοια ειναι που ανησυχουν τον Κατσαμπα οτι θα *«αποβουν σε βαρος της υποθεσης για την οποια διοργανωνονται»*.

υποκρισια

Οι μοτοσυκλετιστες μεχρι χτες αντιμετωπιζονταν απο την εκκλησια, το κρατος και ολους τους εκφραστες της συντηριτικης πολιτικης και του καθωσπρεπισμου σαν «αλητες» και «αντικοινωνικα στοιχεια». Οταν βεβαια βρεθηκαν να εξυπηρετουν την επισημη εθνικιστικη πολιτικη, και τον σωβινισμο που καλιεργει η εκκλησια εγιναν ηρωες.

Αυτην την υποκριτικη μεταστροφη περιγραφει και για τον εαυτο του ο Δ. Παπαδημητρης στις «φιλελευθεροστομιες», την στηλη του στον «Φιλελευθερο». Γραφει: *«με την υπεροχη σταση τους.. εχουν ανεβει κατακορυφα στην εκτιμηση μου το συνολο των δικυκλουντων ... μετα που ακουσα τα νεα απο το ραδιοφωνο του αυτοκινητου μου δεν τους προσπερνουσα με τον συνηθη τροπο, στραβοτιμονιαζοντας για να τον δισκολεψω ωστε να μου δωθει η ευκαιρια να φωναξω εκνευρισμενος: πιασε παντα σιυλλομπασταρτε.. Οχι εδινα σε ολες τις μοτορες προτεραιοτητα με ιδιαιτερο σεβασμο»*.

Αυτη ειναι πραγματι η εικονα που καλιεργουσαν ολοι αυτοι μεχρι τωρα για τους μοτοσυκλετιστες, του «σιυλλομπασταρτου» και του «αλητη». Και σιγουρα αν αυριο νεαροι με τις μοτορες βγουν στους δρομους διαδηλωνοντας εναντια στην προθεση της κυβερνησης να αφαιρεσει τις αδειες απο τους 17αρηδες ή διεκδικωντας σεβασμο απο τους οδηγους αυτοκινητων και απο την αστυνομια τοτε παλι αλητες και «σιυλλομπασταρτοι» θα γινουν και θα αντιμετωπισουν την καταστολη απο το κρατος και την εκκλησια που σημερα τους συγχαιρει.

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι ενα κομματι απο αυτους που πηγαν στη πορεια με τις μοτορες δεν το εκανε απο σωβινισμο αλλα απο διαθεση να «κανει κατι» εναντια στην καταπιεση και την καταστολη που δεχονται οι νεολαιοι και ιδιαιτερα οι μοτοσυκλετιστες. Αυτο βαζει και το καθηκον στην αριστερα να προσπαθησει να κερδισει αυτον το κοσμο και να μην τον αφησει στα χερια των σωβινιστων. Πρεπει να δειξει αναλογη φαντασια και δυναμισμο στην αντιμετωπιση του σωβινισμου, να οργανωσει πορειες επαναπροσεγγισης, ροκ συναυλιες και αλλα παρομοια. Μονο ενα δυνατο κινημα επαναπροσεγγιης θα αποδυναμωσει τους σωβινιστες και θα δωσει την αυτοπεποιθηση στους αγωνιστες της αριστερας να αντιμετωπισουν τους εθνικιστες και τους φασιστες.

Αγγελικη Μιχαηλ

ΕΛΛΑΔΑ

ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η κυβερνηση Μητσοτακη βρισκεται για αλλη μια φορα μπροστα σε ενα καυτο καλοκαιρι εργατικων αγωνων. Περυσι τετοια εποχη ειχαμε τις κινητοποιησεις εναντια στην ιδιωτικοποιηση των αστικων συγκοινωνιων της ΕΑΣ, φετος εχουμε τις απεργιες και τις κινητοποιησεις εναντια στην ιδιωτικοποιηση του Οργανισμου Τηλεπικοινωνιων (ΟΤΕ) της Δημοσιας Επιχειρησης Ηλεκτρισμου (ΔΕΗ) και αλλων κοινωφελων οργανισμων.

Ολοκληρος ο Ιουνης και ο Ιουλης σημαδευτικαν απο αλλεπαλληλες απεργιες των ΔΕΚΟ (δημοσιων επιχειρησεων κοινης οφελειας), και των τραπεζων.

Εδω και τεσσερα χρονια η κυβερνηση της Νεας Δημοκρατιας προσπαθει να εφαρμοσει σχεδιο ιδιωτικοποιησεων των ΔΕΚΟ. Η δυναμικη αντιδραση των εργαζομενων στις υπο ιδιωτικοποιηση επιχειρησεις και η συμπαρασταση του κοσμου αναγκασαν την κυβερνηση να αναβαλλει συνεχως τα σχεδια της.

Για να στηριξει την πολιτικη των ιδιωτικοποιησεων προβαλλει τον «φιλελευθερισμο» σαν την προοπτικη για εκσυχρονισμο. Οτι ταχα η ιδιωτικη πρωτοβουλια μπορει να εξυγιανει τις ζημιογονες επιχειρησεις κοινης ωφελειας που βρισκονται κατω απο κρατικο ελεγχο και να καλυψει τα τεραστια κρατικα ελλειματα. Οτι αυτος ειναι ο "ευρωπαικος" δρομος για εκσυγχρονισμο και αναπτυξης της οικονομιας και επικαλειται τη διεθνη ταση ιδιωτικοποιησης των δημοσιων επιχειρησεων. Επιχειρηματα που εχουμε αρχισει να ακουμε και μεις απο τους δικους μας κυβερνωντες που ετοιμαζουν το εδαφος για τις ιδιωτικοποιησεις.

Κριση και ιδιωτικοποιησεις

Ειναι αληθεια βεβαια οτι εγινε στροφη προς την αποκρατικοποιηση σε διαφορες χωρες τη δεκαετια του '80, αντιστρεφοντας την προηγουμενη ταση για αναπτυξη βασισμενη στον κρατικα ελεγχομενο τομεα της οικονομιας. Ομως αυτη η στροφη δεν εχει τιποτα να κανει με την αναπτυξη της οικονομιας και τον εκσυγχρονισμο και πολυ περισσοτερο με το "καλο των εργαζομενων» ή γενικα του κοσμου.

Αντιθετα ειναι μια προσπαθεια που κανουν οι καπιταλιστες να βγουν απο την σημερινη κριση και να καλυψουν τα κρατικα ελλειματα. Παντου η συνταγη ειναι η ιδια. Στην Αγγλια η Θατσερ ιδιωτικοποιησε ολοκληρες κρατικες επιχειρησεις, στη Σουηδια ξηλωνεται το κρατος "προνοιας", στη Γαλλια οι ιδιωτικοποιησεις πηραν μεγαλη εκταση. Ο ιδιος δρομος ακολουθειται και και απο τις περισσοτερες χωρες της Αν. Ευρωπης.

Το ιδιο συμβαινει και στην Ελλαδα. Ο Μανος, ο υπουργος της Εθνικης Οικονομιας δεν κρυβει οτι ο στοχος του ειναι να καλυψει ενα μεγαλο μερος απο τα ελλειματα του προϋπολογισμου με το πουλημα του 49% του ΟΤΕ.

Γι' αυτο και η κυβερνηση του Μητσοτακη δηλωνει αποφασισμενη να προχωρησει μεχρι τελους το προγραμμα των ιδιωτικοποιησεων, κοντρα στην εργατικη αντισταση. Οι ιδιωτικοποιησεις ειναι η μονη ελπιδα για καποια καλυψη του δημοσιου ελλειματος που υπολογιζεται οτι θα ξεπερασει τα 800 δις δραχμες που ηταν οι αρχικες προβλεψεις.

ξεπουλημα

Οι επιχειρησεις που θελουν να ιδιωτικοποιησουν δεν εγιναν κρατικες σαν αποτελεσμα καποιων «σοσιαλιστικων μετρων» απο καποια εργατικη ή εστω αριστερη κυβερνηση. Γιγαντωθηκαν σαν κρατικες επιχειρησεις την περιοδο της αναπτυξης του ελληνικου καπιταλισμου στις δεκαετιες του 60 και 70. Τοτε που η οικονομια μεγαλωνε με ρυθμους σχεδον 10% τον χρονο και οι αναγκες των βιομηχανων για υποδομη, φτηνο ρευμα και επικοινωνιες, οδηγησαν το κρατος να αναλαβει αυτους τους τομεις. Τοτε κανενας ιδιωτης δεν ηθελε να δεσμευσει τεραστια κεφαλαια σε μια τετοια μακροπροθεσμη επενδυση με μικρη αποδοση. Προτιμουσαν να αναλαβει το κρατος ολο το ρισκο ενω οι ιδιοι «περιοριστηκαν» να αρμεγουν τις δημοσιες επιχειρησεις, χρεωνοντας ακριβα οτι τους πουλουσαν, (εξοπλισμο, κατασκευες) και πληρωνοντας φτηνα για τις υπηρεσιες που εξασφαλιζαν.

Απο τις πλατες των εργατων της ΔΕΗ του ΟΤΕ κλπ εξασφαλιστηκαν τα πλεονασματα ωστε να μπορεσει το κρατος να αντεξει αυτο το «αρμεγμα» και παραλληλα να ξεπερασει τις συνθηκες υπαναπτυξης ωστε να φτασει φως, νερο, τηλεφωνο σε καθε γωνια της Ελλαδας. Ο Μητσοτακης και η συντηρητικη του κυβερνηση θελουν να επιβαλουν τις ιδιωτικοποιησεις και δεν τους νοιαζει αν θα ξαναφερουν πισω εκεινες τις συνθηκες υπαναπτυξης.

Στις αστικες συγκοινωνιες Όκτω χιλιαδες οδηγοι λεωφορειων απολυθηκαν και οι οικογενειες τους βυθιστηκαν στη φτωχεια ενω οι "νοικοκυραιοι" λεωφορειουχοι του Μητσοτακη επιδοτουνται με 1,5 δις το μηνα. Μηπως βελτιωθηκαν οι συγκοινωνιες; Τα λεωφορεια εχουν μειωθει αφου ετσι κι' αλλιως πολλα απ'αυτα ποτε δεν ξαναμπηκαν σε κυκλοφορια. Στις γραμμες που δεν θεωρουνται κερδοφορες τα δρομολογια εχουν μειωθει. Η ρυπανση εχει αυξηθει κατακορυφα αφου κανεις δεν ασχολειται με τη συντηρηση των λεωφορειων. Το αποτελεσμα ειναι η επιβατικη κινηση στις ΣΠΕ να εχει μειωθει κατα 40% μετα την ιδιωτικοποιηση.

Τα ιδια ισχυουν και με την ΔΕΗ. Περσι το Σεπτεβρη η κυβερνηση του Μητσοτακη ανοιξε το δρομο στην ιδιωτικοποιηση καταργωντας τον ασφαλιστικο τομεα των εργαζομενων, ωστε οι επιδοξοι αγοραστες να απαλλαγουν απο τις τεραστιες δαπανες ιατροφαρμακευτικης περιθαλψης και καταβολης συνταξεων των εργαζομενων. Η διοικηση της ΔΕΗ περηφανευεται οτι μειωσε το κοστος παραγωγης κατα 9% ενω το προσωπικο μειωθηκε κατα 2000 ατομα την περιοδο 1990-'92 (5000 συνολικα την τελευταια τετραετια).

Μηπως αυτη η μειωση μεταφραστηκε σε πιο φτηνο ρευμα; Οχι βεβαια. Την ιδια περιοδο η τιμη του ρευματος αυξηθηκε δυο φορες. Το μονο αποτελεσμα που ειχε η μειωση του προσωπικου ειναι η η δουλεια να βγαινει με πιο εντατικους ρυθμους και να αυξηθουν τα ατυχηματα. *«Στο χωρο των τεχνικων εχουμε κατα μεσο ορο δυο ατυχηματα την ημερα. Μεσα σ'αυτο το χρονο, τα 12-15 απ' αυτα ειναι θανατηφορα»*, αποκαλυπτει ο ταμιας της συντεχνιας της ΔΕΗ.

Το ιδια ισχυουν και στον ΟΤΕ. Για να τον κανει πιο ελκυστικο στους υποψηφιους αγοραστες, η Νεα Δημοκρατια εχει εξαπολυσει επιθεση εναντια στους εργαζομενους. Τα κερδη του ΟΤΕ που το '91 ηταν 55 δις προκειται να φτασουν τα 202,5 δις το 1993.

Η αλλη οψη ομως αυτης της «επιτυχιας» ειναι η αυξηση της τιμης της αστικης μοναδας, της χρεωσης των βλαβων, η μειωση του προσωπικου κατα 5000, η εντατικοποιηση της δουλειας και το παγωμα των μισθων.

Τα γεγονοτα και τα στοιχεια διαψευδουν την κυβερνητικη προπαγανδα, οτι οι ιδιωτικοποιησεις σημαινουν καλυτερες υπηρεσιες.

Ακομα και οι θειασωτες της αγορας αναγκαζονται να παραδεκτουν οτι δεν προκειται να βελτιωθουν οι υπηρεσιες. *«Τα ιδιωτικα μονοπωλια που θα δημιουργηθουν»* γραφει ο Οικονομικος Ταχυδρομος, *«θα "τιμωρησουν" τους εργαζομενους και τους συνδρομητες, αλλα ειναι αμφιβολο αν θα προσφερουν καλυτερες υπηρεσιες»*.

Εκτος απο το να δινει τα εργοστασια σε καποιο ιδιωτη υπαρχουν και περιπτωσεις που δινει μερος των δραστηριοτητων μιας επιχειρησης στους εργολαβους, οπου απασχολειται εκτακτο προσωπικο που δεν καλυπτεται απο καμμια συμβαση και δεν ειναι συνδικαλισμενο και ετσι η εκμεταλευση των εργαζομενων ειναι πιο αγρια.

Στην πραξη οι ιδιωτικοποιησεις αποτελουν επιθεση οχι μονο εναντια στους εργαζομενους της ΔΕΗ, του ΟΤΕ κλπ αλλα σε ολοκληρη την εργατικη ταξη. Αν χτυπηθει ο δυνατος συνδικαλισμος στις δημοσιες εταιρειες κοινης οφελειας (ΔΕΚΟ), αυτο θα αδυνατισει ολο το συνδικαλιστικο κινημα και θα πισωγυρισει τις συλλογικες συμβασεις παντου. Ακομα και οι πιο ανοργανωτοι κλαδοι, εκει οπου δεν εχει μπει ο συνδικαλισμος, κερδιζουν καλυτερο μεροκαματο οταν υπαρχει γερο συνδικαλιστικο κινημα, εστω και εξω απ' αυτους.

Τα αδιεξοδα της αντιπολιτευσης

Αυτη ειναι η πραγματικοτητα πισω απο τις μεγαλες "εκσυγχρονιστικες" διακηρυξεις της κυβερνησης. Κι ομως η αντιπολιτευση δυσκολευεται να απαντησει στο ερωτημα τι σημαινει το οχι στις ιδιωτικοποιησεις.

Το ΠΑΣΟΚ καλλιεργει τις αυταπατες και προβαλλει τη προοπτικης μιας κυβερνησης του ΠΑΣΟΚ που θα «διαχειριστει καλυτερα τις ιδιωτικοποιησεις». Θελει να βαλει τους εργαζομενους στη λογικη της αναμονης των εκλογων. Μιας λογικης που αφηνει ανοικτο το δρομο στο Μητσοτακη να πετυχει τα σχεδια του και βαζει εμποδια στη μονη πραγματικη δυναμη που μπορει ν' ανατρεψει τα σχεδια της κυβερνησης: τη δυναμη των συνδικατων και των κινητοποιησεων τους στη κατευθυνση της συγκρουσης με τη κυβερνηση.

Ετσι σε μια περιοδο που οι εργαζομενοι στις ΔΕΚΟ βρισκονται στο δρομο και η ΝΔ βρισκεται υπο διαλυση και δεν χρειαζεται παρα μια σπρωξια για να πεσει η κυβερνηση, το ΠΑΣΟΚ οχι μονο δεν κανει καμμια προσπαθεια να επισπευσει την πτωση της αλλα αρχιζει να υποχωρει και απο τη θεση που ειχε παρει πριν τεσσερεις μηνες.

Τοτε διακηρυτε την καταργηση ολων των σχετικων με τις ιδιωτικοποιησεις συμβασεων ενω τωρα μιλα για «επανεξεταση τουλαχιστον ή καταργηση παρανομων συμβασεων» που εχουν γινει και αφορουν κυριως κρισιμους τομεις.

Σημερα ολο και λιγοτεροι εργαζομενοι εχουν αυταπατες για το τι θα σημανει το ΠΑΣΟΚ στην εξουσια. Γι'αυτο και πιο συχνα ακουγονται σχολια οπως *«εδω χρειαζεται επανασταση. Το ΠΑΣΟΚ δεν προκειται να παλεψει για τιποτα»*.

Ανατροπη η μονη προοπτικη

Αυτοι που εχουν τη διαθεση και το τροπο να παλεψουν δυναμικα και αποτελεσματικα εναντια στις ιδιωτικοποιησεις και τη κυβερνηση της δεξιας ειναι οι εργαζομενοι στις υπο ιδιωτικοποιηση επιχειρησεις με τη συμπαρασταση της υπολοιπης εργατικης ταξης.

Αυτο το εχουν δειξει με τις απεργιακες φρουρες και τις καταληψεις του Σεπτεβρη του 1990 και 1992, στις προβληματικες και τις επιχειρησεις κοινης οφελειας. Φανηκε στις διαδηλωσεις και τις συγκρουσεις των εργατων της ΕΑΣ με τα ΜΑΤ το 1992 και οπουδηποτε ανοικτηκε η προοπτικη για μια δυναμικη αναμετρηση με τη Νεα Δημοκρατια.

Το εχουν δειξει οι κινητοποιησεις των εργαζομενων στη ΔΕΗ και τον ΟΤΕ το 1993, που κορυφωθηκαν μεσα στον περασμενο Ιουνιο και τον Ιουλιο με το συνθημα "ΕΜΕΙΣ ΔΕΝ ΠΟΥΛΑΜΕ" να κυριαρχει στα πανω και το δασος με τα πικετ που κρατουσαν οι διαδηλωτες.

Το συνθημα "να γυρισουν πισω οι απολυμενοι" θυμιζε στο Μητσοτακη και τους υπουργους του, οτι η μαχη της περασμενης περιοδου δεν εχει τελειωσει ακομα, οτι τωρα παιζεται η συνεχεια.

Κατω απ' αυτη την πιεση η κυβερνηση, φοβουμενη να τραβηξει στα ακρα τη συγκρουση με τους απεργους, ματαιωσε την ιδιωτικοποιηση του σταθμου του Λαυριου. Την τελευταια στιγμη μαλιστα πριν την συζητηση στη βουλη αναγκαστηκε να αποσυρει και το αρθρο 8 του νομοσχεδιου για της ιδιωτικοποιησεις που εδινε την διευθυνση επιχειρησεων σε ιδιωτες ακομα και σε επιχειρησεις στις οποιες την πλειοψηφια την ειχε το κρατος.

Οι εργαζομενοι εχουν τη δυναμη την προσωρινη υποχωρηση της κυβερνησης να την κανουν οριστικη νικη.

Μυριανθη Λοΐζου

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΟΡΥΧΕΙΩΝ ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ

Η απεργια πεινας των εργατων ορυχειων καλιου στην Γερμανια εχει αναζωογονησει τις ελπιδες για αντισταση στις απολυσεις και τα κλεισιματα εργοστασιων στην Γερμανια.

Σαραντα ανδρες και γυναικες στο εργοστασιο του Μπισοφεροντε στην Θουριγκια κανουν απεργια πεινας απο τις αρχες Ιουλη.

Υπαρχουν και αλλοι ετοιμοι να παρουν μερος στην απεργια πεινας, καθως οι συναδελφοι τους αρρωσταινουν και τους περνουν στο νοσοκομειο.

Ο αγωνας τους εχει καλυφθει απο τα εθνικα δικτυα ειδησεων, και εχει τρομοκρατησει την κυβερνηση, μηπως ακολουθησουν και αλλοι εργατες το παραδειγμα τους.

Δυο τεραστια ανθρακωρυχεια στην περιοχη μπορει να κλεισουν συντομα.

Η Θουριγκια ειναι το φτωχοτερο κρατιδιο της Γερμανιας. Απο το 1990 εχουν χαθει οι δυο στις τρεις θεσεις εργασιας.

Οι απεργοι πεινας κερδισαν ηδη μια εγγυηση οτι θα διατηρησουν τις δουλειες τους μεχρι το τελος του 1995, αλλα, με το δικιο τους, λενε οτι αυτο δεν τους φτανει.

ΖΙΒΑΝΑΡΗΣ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, ΑΥΞΕΝΤ

ΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΨΟΥΜΕ Τ
ΠΡΙΝ ΜΑΣ ΤΑ ΠΑΡΟΥΝ

Το φορολογικο πακετο του Οικονομιδη που βιαστηκε να το στειλει στη Βουλη, μια και αρχικα υποσχονταν να το καταθεσει τον Οχτωβρη, περασε τελικα. Ειναι μια επιτυχια ομως που την χρωστα πρωτα και κυρια στις ηγεσιες των συντεχνιων της ΣΕΚ και της ΠΑΣΥΔΥ που αρνηθηκαν να παρουν μερος στην απεργια και τις κινητοποιησεις εναντια στις φορολογιες.

Ενω στην αρχη ολες οι συντεχνιες επεκριναν τις φορολογιες, λεγοντας οτι ηταν αδικες και σε βαρος των εργαζομενων, τελικα μονο η ΠΕΟ και η ΔΕΟΚ καλεσαν σε απεργια εναντια στα φορολογικα μετρα. Η ΣΕΚ και η ΠΑΣΥΔΥ σαμποταραν την απεργια υποστηριζοντας οτι ηταν «προωρη» και οτι με διαλογο θα μπορουσαν να εξασφαλισουν απο την κυβερνηση καποια μετρα «ανακουφισης», και οτι τελος παντων θα επρεπε να δωθει ο χρονος στην κυβερνηση να καταθεσει και πακετο μετρων με ελαφρυνσεις και απαλλαγες για τους εργαζομενους. Ομως το πακετο «ελαφρυνσεων» ηταν ηδη ετοιμο και θα μπορουσε να εχει τιτλο: «ενα σου δινει, δυο σου παιρνει» γιατι αυτη ειναι η φιλοσοφια που το χαρακτηριζει. Ακομα και η ΣΕΚ αναγκαστηκε να το χαρακτηρισει ανεπαρκες και να δηλωσει οτι «*περιμενει απο τον υπουργο να ετοιμασε πακετο που να ελαφρυνει πραγματικα τους χαμηλα αμοιβομενους*».

Τελικα με την σταση τους οι ΣΕΚ και ΠΑΣΥΔΥ ταυτιστηκαν με την κυβερνητικη πολιτικη και την ΟΕΒ και επαιξαν ενα αισχρο απεργοσπαστικο ρολο. Ειναι σιγουρο οτι πολλοι εργαζομενοι μελη αυτων των συντεχνιων θα ενοιωσαν απογοητευση και αγανακτηση για την σταση της ηγεσιας των συντεχνιων τους.

Αυτο εδινε την δυνατοτητα στην αριστερα να αξιοποιησει αυτο τον θυμο και να κερδισει και τους δεξιους εργαζομενους στην παλη εναντια στις φορολογιες και την κυβερνητικη πολιτικη. Αρκετοι απο αυτους θα μπορουσαν να συμμετεχουν στην απεργια και τις πορειες που εγιναν μαζι με τους αριστερους εργατες. Δυστυχως ομως η ηγεσια της ΠΕΟ κρατησε μια σταση που περιορισε τον αριθμο των μελων της ΣΕΚ και των αλλων συντεχνιων που θα ηθελαν να παρουν μερος στις κινητοποιησεις.

Πρωτα απ΄ολα καλεσε την συγκεντρωση εξω απο τα γραφεια της κανοντας την να μοιαζει με κομματικη εκδηλωση. Θα μπορουσε να την καλεσει στην Πλατεια Ελευθεριας που ειναι καθιερωμενος τοπος εκδηλωσεων και να ξεκινησει απο κει η πορεια προς το υπουργειο Οικονομικων. Θα μπορουσε ακομα να αποφυγει εκεινα τα συνθηματα οπως το «ΠΕΟ αγωνας πρωτοπορια» που μαλλον θα ενοχλουσαν τους εργατες που ανηκουν σε αλλες συντεχνιες, και να προβαλει τα συνθηματα που τους ενωνουν. Ετσι και αλλοιως η μεχρι τωρα σταση της ΠΕΟ που δεχτηκε τις φορολογιες και την λιτοτητα οταν τα εβαζε ο Βασιλειου δεν τις δινει το δικαιωμα να φωναζει αυτο το συνθημα.

Το σιγουρο ειναι οτι με μια τετοια σταση δεν ειχε και πολλες πιθανοτητες να πεισει πολλους εργατες που δεν ανηκαν στην ΠΕΟ να παρουν μερος στις κινητοποιησεις που καλεσε. Ακομα το οτι περιορισε την απεργια σε τριωρη, στερησε απο την μαζικοτητα των κινητοποιησεων γιατι αρκετοι εργαζομενοι θα δυσκολευτηκαν να κατεβουν στη πορεια η ωρα 10πμ και μετα να γυρισουν στο εργοστασιο η ωρα 1μμ.

Προβληματα δημιουργησε και η σταση της ΔΕΟΚ που καλεσε αντι σε τριωρη σταση, σε διωρη και μαλιστα μαζεψε τον κοσμο της σε διαφορετικο χωρο συγκεντρωσης απο την ΠΕΟ και δεν συμμετειχε ουτε στην πορεια.

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΗΤΑΝ ΕΚΕΙ

Εστω και ετσι ομως, παρα τα λαθη και τις αδυναμιες της ΠΕΟ και της ΔΕΟΚ, παρα την απεργοσπαστικη σταση των δεξιων συντεχνιων, παρα τις βρισιες της ΟΕΒ, παρα το οτι πολλοι εργοδοτες απειλησαν με απολυσεις οσους ηθελαν να απεργησουν, αυτο που ολοι φοβοντουσαν εγινε. Η εργατικη αγανακτηση ξεχειλισε στους δρομους.

Λιγο μετα τις 10 που αρχισε η σταση, χιλιαδες εργατες και εργατριες αρχισαν κατα κυματα να κατακλιζουν το χωρο εξω απο τα κτηρια της ΠΕΟ. Ηταν φανερη η αγαναχτηση και ο θυμος που επικρατουσε οχι μονο για τα νεα φορολογικα μετρα αλλα και την ιδια την κυβερνηση της δεξιας, την «κυβερνηση των καρχαριων» οπως πολυ σωστα την ελεγαν. Η συζητηση στρεφονταν κυριως γυρο απο αυτο το θεμα, την λαομισητη και αντεργατικη κυβερνηση του Συναγερμου και πως, οι εργατες με τους αγωνες τους μπορουν να της φραξουν το δρομο. «*Τι σημασια εχει αν εισαι δεξιος ή αριστερος, σημασια εχει οτι εισαι εργατης και αυτη η κυβερνηση με τις φορολογιες κτυπα τους εργατες, γι' αυτο και εμεις ολοι μαζι ενωμενοι πρεπει να την πολεμησουμε*». Αυτα ελεγε ενας οικοδομος που ηταν φανερο οτι μολις πριν λιγο κατεβηκε απο την σκαλωσια.

Παρα την ζεστη που επικρατουσε, γιατι κοντευε σχεδον μεσημερι, παρα την σχετικα μεγαλη αποσταση απο τα γραφεια της ΠΕΟ μεχρι το υπουργειο οικονομικων, οταν δοθηκε το συνθημα για την εκκινηση της πορειας οι δρομοι πλημμυρησαν απο εργατες. Δεν ηταν ομως, μονο η μαζικοτητα της πορειας που ηταν κατι το ασυνηθηστο για τους δρομους της Λευκωσιας, αλλα και η διαθεση και ο παλμος που επικρατουσε κατα την διαρκεια της πορειας. Τα συνθηματα «κατω τα χερια απο την ΑΤΑ» «οχι στις φορολογιες» «φορους στο κεφαλαιο και οχι στους εργατες» «κατω η κυβερνηση της ΟΕΒ» «λιτοτητα ανεργια σωβινισμος, αυτος ειναι ο Συναγερμος» ηταν συνεχεια στον αερα. Μια τετοια πορεια σε ογκο και παλμο ειχε χρονια να δει η Λευκωσια.

Το ξεσπασμα της εργατικης αγανακτισης κορυφωθηκε εξω απο το υπουργειο οικονομικων. Εδω το συνθημα που κυριαρχησε πανω απο ολα τα αλλα ηταν το «Οικονομιδη ελα να δεις πως βγαινει το ψωμι». Οταν ο Αβρααμ Αντωνιου Γ.Γ. της ΠΕΟ κατεβηκε για να πει οτι παρεδωσε το ψηφισμα στον «εντιμο κυριο υπουργο» η απαντηση που πηρε απο τους εργατες ηταν γιουχαϊσμα και φωνες αγανακτηση οπως «*μεν μου τον σιουμαλιζεις, να κατεβει κατω να δει τον πονο του εργατη, οϊ να καθεται στο εαρκοντησιον τζιε να βαλλει φορους*». Τετοιος ηταν ο θυμος που υπηρχε, που αν οι συνδικαλιστες της ΠΕΟ δεν βιαζονταν να διαλυσουν την συγκεντρωση, το υπουργειο θα ταρακουνιοταν απο την αγανακτηση των εργατων.

ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ ΟΧΙ ΕΚΤΟΝΩΣΗ

Αυτα ειδαν και τρομαξαν ολοι τους. Την επομενη μερα ΣΕΚ, κυβερνηση και ΟΕΒ ξεσχιστηκαν για να πεισουν οτι η απεργια απετυχε. Το ΡΙΚ μαλιστα στην καλυψη της απεργιας μιλησε για μερικες εκατονταδες εργαζομενων. Φαινεται οτι οι καμερες του παλι ειχαν προβλημα.

Βεβαια ολοι αυτοι ειχαν καθε λογο να τρομαξουν και δικαιολογημενα προσπαθησαν να υποβαθμησουν τις κινητοποιησεις. Ηξεραν πως αυτες θα μπορουσαν να ειναι η αρχη ενος κινηματος που να τους στριμωξει στα δυο στενα και να βαλει σε αμφισβητηση οχι μονο το προγραμμα λιτοτητας της κυβερνησης αλλα και την ιδια την παραμονη της στην εξουσια. Αυτο ηταν ενα σεναριο που το ειχαν δει ετσι και αλλοιως να επαναλαμβανεται πολλες φορες τα τελευταια χρονια με πολλες συντηριτικες κυβερνησεις στην Ευρωπη, στην Αγγλια, την Γερμανια, την Ελλαδα, την Ιταλια και αλλου. Σιγουρα οι Κληριδης, Οικονομιδης, Ζιβαναρης και οι ομοιοι τους θα εχασαν τον υπνο τους στη σκεψη οτι μπορει να εχουν τη τυχη της Θατσερ, του Κολ ή του Μητσοτακη και του Μανου.

Δυστυχως ομως απο την δυσκολη θεση ηρθε να τους βγαλει η «υπευθυνη» συνδικαλιστικη ηγεσια που σκεφτεται παντα το «καλο του τοπου». Αντι να αξιοποιησει την εργατικη αγανακτηση και να κλιμακωσει τις κινητοποιησεις προσπαθησε να εκτονωσει την κατασταση. Ετσι μια βδομαδα αργοτερα οταν η Βουλη θα ψηφιζε τα μετρα αντι να καλεσει 24ωρη απεργια και πορεια στη Βουλη καλεσε πικεττοφορια αντιπροσωπων χωρις καν να γινει σταση εργασιας. Η μαζικη και δυναμικη πορεια των χιλαδων εργαζομενων προς το υπουργειο κατεληξε τελικα σε μια βδομαδα σε μια «ψοφια» πορεια τριακοσιων περιπου εμμισθων της συντεχνιας και αντιπροσωπων απο τις τοπικες επιτροπες.

Φαινεται οτι αυτο που στη πραγματικοτητα ενδιεφερε την ηγεσια της ΠΕΟ ηταν να δειξει οτι κανει καποιες κινητοποιησεις για να εκτονωσει την εργατικη αγανακτηση και οχι να την αξιοποιησει σε μια παλη εναντια στην αντεργατικη κυβερνηση του Συναγερμου. Την ενδιεφερε περισσοτερο να καταταξει μια διαμαρτυρια στα υπερ της παρα να ανατρεψει στην ουσια τα σχεδια της κυβερνησης και των εγοδοτων. Αυτο δεν ειναι τυχαιο. Η ιδια η ηγεσια της ΠΕΟ δεχεται την αναγκη της λιτοτητας απλως ζητα να μην ειναι μονοπλευρη σε βαρος των εργατων. Μα στον καπιταλισμο δεν υπαρχει αλλη λιτοτητα. Οι καπιταλιστες δεν μπο-

«τι σημασια εχει αν εισαι δεξιος ή αριστερος, σημασια εχει οτι εισαι εργατης και αυτη η κυβερνηση με τις φορολογιες κτυπα τους εργατες, γι' αυτο και εμεις ολοι μαζι ενωμενοι πρεπει να την πολεμησουμε»

ΟΥ ΤΡΙΖΟΥΝ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ...

γραφει ο
Πετρος Μιχαηλ

ΗΝ ΦΟΡΑ
Ι ΟΛΑ

ρουν να επιβαλουν λιτοτητα στον ευατο τους γιατι θα παψουν να ειναι τοτε καπιταλιστες, θα χρεωκοπησουν. Δεν μπορει να υπαρξει λιτοτητα σε βαρος των καπιταλιστων που να μην αμφισβητα το υπαρχον οικονομικο συστημα, τον καπιταλισμο, την «οικονομια του τοπου» οπως προτιμα να τον ονομαζει η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια. Γι αυτο και παντου τα μετρα λιτοτητας σε βαρος της εργατικης ταξης συνοδευονται με επιδοτησεις, δανεια και φοροαπαλλαγες στους καπιταλιστες. Αυτο γινεται και εδω. Οι φορολογιες στους εργατες πανε «πακετο» με επιδοτησεις και φοροαπαλαγες στους βιομηχανους, τους ξενοδοχους και τους τραπεζιτες.

Οταν λοιπον δεχεσαι τη λογικη της λιτοτητας δεν μπορεις να παλεψεις αποτελεσματικα εναντια στην κυβερνηση που την επιβαλλει. Η παλη εναντια στην λιτοτητα δεν μπορει να γινει αποτελεσματικα αν δεν αμφισβητα την ιδια την κυβερνηση των καπιταλιστων και το συσητμα που προσπαθουν να σωσουν. Η ΠΕΟ ομως που ο ρολος της ειναι να κανει τον μεσολαβητη αναμεσα στην εργατικη ταξη και τους καπιταλιστες ειναι μερος αυτου του συστηματος γιατι μονο μεσα σε αυτο μπορει να παιξει αυτο το ρολο. Ακομη η ιδια η ΠΕΟ και το ΑΚΕΛ ελεγχουν ενα σημαντικο κομματι της «οικονομιας του τοπου» σαν συλλογικοι ιδιοχτητες και φυσικα δεν θα ηθελαν να δημιουργηθουν προβληματα σε αυτην. Γι αυτο δεν μπορουν ουτε και θελουν να δωσουν με συνεπεια την μαχη εναντια στην λιτοτητα.

ΚΙΝΗΜΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Η κυβερνηση και οι εργοδοτες εχουν αποθρασυνθει τελειως απο αυτη τη σταση ανοχης των συντεχνιων και κλιμακωνουν τις επιθεσεις τους. Ο Οικονομιδης και ο Κοιλιαρης βγαινουν αγκαλια με τον Ζηβαναρη τον Επιφανειου και τον Αυξεντιου και θελουν να μας φανε τωρα και την ΑΤΑ, θελουν να παγοποιησουν τους μισθους, θελουν να φιλελευθεροποιησουν τα επιτοκια, θελουν... θελουν... θελουν. θελουν να χωσουν οσο πιο βαθια μπορουν τα χερια τους μεσα στις τσεπες μας. Αν δεν τους τα κοψουμε οσο ειναι νωρις θα μας τα κοψουν ολα αυτοι.

Οι εργατικη αγανακτηση που υπηρχε στην παναπεργια εδειξε οτι υπαρχει η διαθεση μεσα στην εργατικη ταξη για αντισταση στην επιθεση. Οι αγωνιστες εργατες πρεπει να αναλαβουν πρωτοβουλιες, να μαζεψουν υπογραφες εναντια στις φορολογιες, να καλεσουν Γενικες Συνελευσεις, να βγαλουν ψηφισματα εναντια στις φορολογιες και να καλουν τις ηγεσιες των συντεχνιων να οργανωσουν και να συντονισουν την αντισταση στην κυβερνητικη επιθεση.

Για να κερδισουν ομως χρειαζεται να εχουν οσο γινεται μεγαλυτερο ελεγχο πανω στις συντεχνιες. Μπορουν να οργανωσουν επιτροπες αγωνα μεσα απο τις Γενικες τους Συνελευσεις ή με εκλογες στους χωρους δουλειας και να ελεγχουν και να πιεζουν τους συντεχνιακους ηγετες ωστε να μην κανουν πισω. Συντεχνια ειναι η οργανωση των εργαζομενων, ειμαστε εμεις οι ιδιοι, και πρεπει να προσπαθουμε συνεχεια να εχουμε οσο μπορουμε περισσοτερο ελεγχο πανω σε αυτη. Να μην απογοητευομαστε απο την παθητικοτητα και την αδιαφορια των συντεχνιακων ηγετων και να τα παραταμε και να αφηνουμε ολο τον ελεγχο σε αυτους.

Οι αγωνιστες εργατες πρεπει να παλεψουν γι'αυτα μεσα στους χωρους δουλειας τους και να σπρωξουν και τους συναδελφους τους στη δραση. Η κουβεντα που ειπε ο οικοδομος στη απεργια *«τι σημασια εχει αν εισαι δεξιος ή αριστερος, σημασια εχει οτι εισαι εργατης και αυτη η κυβερνηση με τις φορολογιες κτυπα τους εργατες, γι' αυτο και εμεις ολοι μαζι ενωμενοι πρεπει να την πολεμησουμε»* ειναι ακριβως αυτο που αγγιζει την ουσια και δειχνει την προοπτικη για να δημιουργηθει ενα κινημα απο τα κατω που να μπορει να υπαρασπιστει με συνεπεια τα συμφεροντα της εργατικης ταξης.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Η ΑΝΕΡΓΙΑ

Ενω σημερα τα επισημα στοιχεια δινουν την ανεργια στα 2.5%, απο το Σεπτεβρη και μετα υπολογιζεται να ξεπερασει τα 5%. Η ΣΕΚ δηλωνει οτι η ανεργια σε συγκριση με περσι αυξηθηκε κατα 120% και η ΠΕΟ καταγγελει τους εργοδοτες οτι ετοιμαζουν μαζικες απολυσεις. Εργατες και εργατριες με 15-20 χρονια υπηρεσια βρισκονται ξαφνικα στο δρομο διχως δουλεια.

Το μεγαλητερο προβλημα το εχουν οι εργαζομενοι στην ενδυση-υποδηση και τα ξενοδοχια αλλα ηδη αρχισε να απλωνεται και αλλου.

Οι εργοδοτες σ' αυτους τους κλαδους, πατωντας πανω στο δικαιωμα της προσωρινης αναστολης, που τους παραχωρησαν οι συντεχνιες σε μια προηγουμενη περιοδο, εφτασαν σιγα-σιγα να απολυουν μαζικα διχως να υπολογιζουν κανενα.

Το «Εργατικο Βημα» στο δισελιδο του, στις 7 του Ιουλη, ειναι αρκετα διαφωτιστικο για το πως αρχισε ο «θεσμος» της προσωρινης αναστολης. Γραφει: *«για πρωτη φορα εφαρμοστηκε το 1986 με την κριση στην Λιβυη και το κλεισιμο της αγορας της. Συμφωνηθηκε τοτε, να κλεισουν προσωρινα τα εργοστασια, κυριως της ενδυσης, μεχρι να ξεπεραστει το προβλημα.Ετσι και εγινε. Απο τοτε ομως, καθιερωθηκε, μπορουμε να πουμε, περιοδικα η προσωρινη αναστολη της λειτουργιαστων εργοστασιων... Υπαρχουν περιπτωσεις εργοστασιων που κλεινουν δυο και τρεις ή και περισσοτερες φορες το χρονο για ενα ή δυο μηνες καθε φορα, με αποτελεσμα πολλοι απο τους εργαζομενους να μενουν ανεργοι το μισο χρονο και να δουλευουν μονο τον αλλο μισο».*

Υστερα απο αυτο δεν ειναι για ν' απορει κανενας γιατι οι εργοδοτες σημερα προχωρουν και σε μαζικες απολυσεις. Η ανοχη που τους εδειξαν μεχρι τωρα οι συντεχνιες τους εχει ανοιξει την ορεξη. Η σταση που κρατησαν οι ηγεσιες των συντεχνιων το 1986 οταν δεχτηκαν τον «θεσμο» των προσωρινων απολυσεων οδηγησε σημερα σε μονιμοποιηση του. Το επιχειρημα που χρησιμοποιησαν τοτε για να πεισουν την εργατικη ταξη ηταν «τι θελετε να κανουμε αφου δεν υπαρχουν δουλειες;». Το ιδιο λενε και σημερα για να καταληξουν στη λογικη οτι «οταν υπαρχουν προβληματα οι εργατες πρεπει να δεκτουν καποιες θυσιες στα ωφεληματα τους, μεχρι να ξεπεραστουν».

Αυτη ειναι και η «λογικη» που στηριξε την συνεργασια αναμεσα στους εργοδοτες και τις συντεχνιες. Ειναι αυτη η λογικη που ειχε σαν αποτελεσμα στην ενδυση για παραδειγμα, τα μεροκαματα να ειναι σημερα απο τα πιο χαμηλα. Ο μεσος ορος των μισθων ειναι γυρω στις 50 λιρες. Ενα μεροκαματο στα ορια της φτωχιας.

Τι κερδισαν ομως, οι εργαζομενοι μετα απο τοσα χρονια θυσιων; Τοσα χρονια που δεχτηκαν τις θυσιες, δεχτηκαν τις «προσωρινες αναστολες», δεχτηκαν τους χαμηλους μισθους και τις αυξησης της μιας λιρας και των 25 σελινιων στον βδομαδιατικο τους μισθο. Ποιο ηταν το αποτελεσμα; Οι βιομηχανοι ενδυσης εχουν δρατζιασει και οι εργαζομενοι με 15-20 χρονια υπηρεσια βρισκονται σημερα πεταμενοι στο δρομο. Οι βιομηχανοι εδειξαν την ευνομοσυνη με «κλοτσια και εξω της πορτας». Για χρονια τους ξεζουμιζαν, λεγοντας τους μαλιστα, οτι επρεπε να δειχνουν λογικοι, να ειναι συγκρατημενοι και να μην ζητουν «παραλογες» αυξησεις που δεν της αντεχει η «οικονομια μας» και σημερα τους πετουν σαν παλιοσιδερα στο δρομο. Οι θυσιες σε τιποτα δεν βοηθησαν τους εργαζομενους. Αντιθετα ανοιξαν την ορεξη στους εργοδοτες για να ζητουν ολο και πιο μεγαλες. Αφου τα καταφεραν το '86, γιατι να μην δοκιμασουν και σημερα να επιβαλουν την πολιτικη τους στην εργατικη ταξη.

Σημερα η επιθετικοτητα των εργοδοτων εχει ξεπερασει καθε προηγουμενο. Απειλουν και εκβιαζουν τους εργαζομενους οτι αν δεν δεχτουν μειωση μισθων θα τους απολυσουν. Καποιοι απο αυτους μαλιστα εφτασαν στο σημειο να κλεινουν τα εργοστασια τους με ψευτικες φτωχευσεις, να απολυουν τους εργαζομενους και μετα να ανοιγουν νεα και να τους ξαναπροσλαμβανουν πληρωνοντας πιο χαμηλους μισθους. Δεν πληρωνουν την ΑΤΑ, τα ταμεια προνοιας, φιλοδωρηματα και αλλα ωφεληματα των εργαζομενων. Χρησιμοποιουν καθε μεσο για να μπορεσουν να κτυπησουν τις καταχτησεις της εργατικης ταξης.

ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΩΡΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΦΟΡΑ

Παρα το οτι τα πραματα ειναι τοσο ξεκαθαρα, οι συντεχνιες συνεχιζουν το ιδιο βιολι. Η μονη αντιδραση τους μεχρι σημερα ειναι να καλουν τους εργοδοτες να «λογικευτουν» και να ζητουν διαλογο μαζι τους. Οταν οι ξενοδοχοι ζητουν απο τον Υπουργο να παρεμβει, για να μπορεσουν να κανουν μαζικες απολυσεις, οι συντεχνιες μπορει να διαμαρτυρονται αλλα τελικα δεχονται την εναλλαξιμοτητα. Ακομα εφτασαν στο σημειο να κανουν κοινη εκληση μαζι με τους εργοδοτες στους εργατες για αυξηση της παραγωγικοτητας για να ξεπερασουν οι βιομηχανιες τα προβληματα τους και να σταματησουν οι απολυσεις. Βεβαια αν ενας εργοδοτης βλεπει οτι μπορει να κανει περισσοτερη δουλεια με λιγοτερους εργατες ειναι σιγουρο οτι θα απολυσει και αλλους και θα προσπαθησει να την κανει με ακομα λιγοτερους.

Η αντιδραση τους στη πραγματικοτητα περιοριζεται σε διαμαρτηριες και ημιμετρα. Ο επαρχιακος γραμματεας της συντεχνιας Ενδυσης Λεμεσου μιλωντας στην 23η Επαρχιακη Συνδιασκεψη, εδειξε πως καταλαβαινει η ηγεσια των συντεχνιων την παλη εναντια στις απολυσεις. Ειπε: *«τα εμμισθα στελεχη της συντεχνιας, ακουραστα προσπαθουν να βοηθησουν ωστε να γινονται οσο ειναι δυνατο, οι απολυσεις δικαιες»* ενω παρα κατω παραδεχτηκε πως οι απολυσεις εχουν παρει τετοιες διαστασεις ωστε *«ειχαν αρνητικο αντικτυπο και στην λειτουργια των κλαδικων επιτροπων αφου βασικα μας στελεχη εχουν απολυθει λογο πλεονασμου».*

Τι σημαινει ομως **δικαιες** και τι σημαινει **παρανομες** απολυσεις. Σε μια περιοδο μαλιστα που οι απολυσεις απειλουν με διαλυση ακομα και τις κλαδικες επιτροπες των συντεχνιων; Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι οι απολυμενοι πρεπει να παιρνουν αποζημιωσεις και αλλα ωφεληματα που δικαιουνται αλλα αυτο δεν μπορει με κανενα τροπο να υποκαταστησει την παλη εναντια στις απολυσεις.

Δυστηχως η πολιτικη των συντεχνιων σημερα, δεν προσανατολιζεται στο να δωσει, μια δυναμικη απαντηση στις μαζικες απολυσεις και την επιθεση των εργοδοτων. Αντιθετα με την τακτικη που ακολουθουν, προσπαθουν να στησουν ενα ειδος παζαριου με τους εργοδοτες, στο ποιοι και ποσοι θα απολυθουν, ποιες και ποσες απο τις καταχτησεις των εργαζομενων θα θυσιαστουν για χαρη της «οικονομιας του τοπου». Αυτη τη τακτικη ακολουθησαν και το '86 και καθιερωθηκε τελικα ο «θεσμος» της προσωρινης αναστολης με αποτελεσμα πολλοι εργαζομενοι να μενουν ανεργοι τον μισο σχεδο χρονο. Αυτη η ταχτικη ακολουθηθηκε και το '74 μετα τον πολεμο με αποτελεσμα η εργατικη ταξη να θυσιασει το 20% των αποδοχων της, και να δεχτει μια σειρα απο περικοπες.

Τωρα μαλιστα αρχισαν να φαιρνουν εκεινη την περιοδο σαν παραδειγμα που πρεπει να εφαρμοσουμε και τωρα. Μας λενε αφου τοτε καναμε θυσιες και ειχε αποτελεσμα να χτισουμε το οικονομικο θαυμα και να σωθουμε ολοι, εργατες και μαστροι γιατι να μην το κανουμε και τωρα. Αυτο ομως που δημιουργησε το οικονομικο θαυμα το '74 δεν ειναι οι θυσιες της εγατικης ταξης αλλα η καταστροφη του Λιβανου που εκανε την νοτια Κυπρο κεντρο εμπορικο κεντρο της περιοχης και τα πετροδολλαρια που υπηρχαν τοτε αυθονα εξαιτιας της πετραιλαϊκης κρισης στις γυρω Αραβικες χωρες στις οποιοες εξορμουσαν οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες. Χωρις αυτους τους παραγωντες δεν θα υπηρχε το «οικονομικο θαυμα» και οι θυσιες της εργατικης ταξης θα εκαναν απλως καποιους καπιταλιστες πιο πλουσιους και τους εργατες φτωχοτερους. Σημερα τα πραγματα ειναι πολυ διαφορετικα. Ζουμε σε ενα κοσμο που μαστιζεται απο την χειροτερη οικονομικη κριση απο την δεκαετια του 30 και κανεις δεν ξερει πως θα βγουμε απο αυτην. Δεν υπαρχει καμια εγγυηση οτι οι θυσιες θα μας σωσουν.

Οι εργοδοτες σε ολο το κοσμο προσπαθουν να φορτωσουν τα βαρη της κρισης στους εργατες και εκατομμυρια εργατες εχουν δεχτει θυσιες με τα ιδια επιχειρηματα που μας σερβιρουν εδω οι μαστροι και οι συντεχνιακοι ηγετες. Πουθενα ομως οι θυσιες δεν εμποδισαν την χειροτευρευση της κρισης. Αντιθετα καθε θυσια και υποχωρηση ενος κομματιου της εργατικης ταξης σε ενα μερος του κοσμου οδηγει σε χειροτερευση της κρισης σε αλλο μερος και μεγαλητερες θυσιες για τους εργατες. Η λογικη των θυσιων ειναι αδιεξοδη για την εργατικη ταξη.

Οι απολυσεις και οι επιθεσεις των εργοδοτων στις καταχτησεις των εργαζομενων, χρειαζετε να παρουν σημερα μια δυναμικη απαντηση. Ο μονος τροπος ειναι οι μαζικες κινητοποιησεις. Το παραδειγμα των εργατριων στο εργοστασιο ενδυσης «Θεο Κωνσταντινου» στον Αστρομεριτη, που μετα απο μια πολυημερη απεργια αναγκασαν τον εργοδοτη τους να υποχωρηση και να πληρωσει την ΑΤΑ, δειχνει με ποιο τροπο οι εργαζομενοι μπορουν σημερα να τους κοψουν τη φορα. Αν οι απεργιες απειλουν την οικονομια του τοπου, δηλαδη τον ελληνοκυπριακο καπιταλισμο οχι μονο δεν μας νοιαζει αλλα οσο πιο γρηγορα ξεφορτωθουμε αυτο το συστημα τοσο το καλητερο.

Δυο δρομοι υπαρχουν σημερα για να ξεπεραστει η οικονομικη κριση του παγκοσμιου καπιταλισμου. Να τον καταστρεψουμε εμεις ή να μας καταστεψει αυτος οπως εκανε οταν ξαναμπηκε σε μια τετοια κριση στην δεκαετια του 30 και οδηγησε στον Β' Παγκοσμιο Πολεμο.

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ ΣΤΗΝ ΑΗΚ

ΝΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΕΙ ΑΜΕΣΩΣ Η ΧΡΗΣΗ ΑΜΙΑΝΤΟΥ

Η προσφατη εκρηξη στην Μονη, κατα την διαρκεια της εγκαταστασης αποσιωπητηρα, ξεσκεπασε για μια ακομη φορα την αδιαφορια της κυβερνησης και της διευθυνσης της ΑΗΚ για την υγεια των εργαζομενων στους ηλεκτροπαραγωγικους σταθμους.

Ενω σε πολλες χωρες του κοσμου εχει απαγορευτει η εισαγωγη ή χρηση προϊοντων αμιαντου διοτι ειναι καρκινογονος, οι εργαζομενοι στην Μονη εδω και χρονια εργαζονται σε συνθηκες που τους εκθετουν στους κινδυνους απο τη χρηση αμιαντου.

Αν και δεν υπαρχουν στοιχεια για τον αριθμο των εργαζομενων που πεθαναν ή προσβληθηκαν απο αρρωστιες που προκαλει ο αμιαντος, επειδη η αρρωστεια δεν εμφανιζεται αμεσως αλλα μετα απο χρονια, ωστοσο εχουν δει το φως της δημοσιοτητας καποια περιστατικα οπως περσι που ειχαμε ενα εργατη που πεθανε απο πνευμονοκονιαση και οκτω αλλους που εχουν προσβληθει απο την ιδια αρρωστεια.

η ανευθυνοτητα των υπευθυνων

Ο τοπικος διευθυντης της Μονης Αντρεας Φιλιππου, σε δηλωσεις του στον Φιλελευθερο παραδεχτηκε οτι υπαρχουν παλιες μοναδες στο σταθμο που εχουν ακομα τον αμιαντο σαν μονωτικο υλικο και οτι χρησιμοποιουνται και αλλα υλικα που ειναι βλαβερα και επικινδυνα για την υγεια του ανθρωπου.

Η αδιαφορια της κυβερνησης και της ΑΗΚ δεν σταματα μεσα στα ορια του εργοστασιου. Σε δυο χωρους εξω απο το εργοστασιου θαβουν καρκινογονο αμιαντο και αλλες βλαβερες ουσιες. Ο ενας χωρος ειναι παρα πολυ κοντα στην θαλασσα, ο οποιος παρολο που δεν χρησιμοποιηται πια, τεραστιες ποσοτητες αμιαντου πρεπει να διερρευσαν ηδη προς την θαλασσα.

Ο δευτερος χωρος ειναι κοντα στο δρομο προς το εργοστασιο. Μεσα σε ενα βαθουλωμα που εσκαψαν με εκσκαφεα, χωρις καμια μονωση του εδαφους, ριχνουν τεραστιες ποσοτητες αμιαντου και αλλα τοξικα αποβλητα μεσα σε πλαστικα σακουλια, τα οποια μετα τα σκεπαζουν μονο με χωμα! Ενω στο παλιο χωρο υπαρχει πινακιδα που προειδοποιει οτι υπαρχει θαμενος αμιαντος στην νεα χωματερη δεν υπαρχει καμια τετοια προειδοποιηση.

μονο το κερδος σκεφτονται

Η κυβερνηση και η ΑΗΚ δεν εχουν καμια διαθεση να αντικαταστησουν τον αμιαντο και τα αλλα επικινδυνα υλικα οπως το μαζουτ και την ασφαλτινη, στους σταθμους παραγωγης ηλεκτρισμου, γιατι ειναι φτηνα υλικα παραγωγης και ετσι τα κερδη για αυτους ειναι μεγαλυτερα. Αυτο ειναι που σε τελευταια αναλυση τους ενδιαφερει, τα κερδη, εστω και αν αυτο γινεται σε βαρος της υγειας των εργαζομενων.

Παλιοτερα λειτουργουσε για χρονια το μεταλλειο του Αμιαντου και εβγαζε τεραστια κερδη, χωρις κανεις να νοιαζεται για τις συνεπειες που ο αμιαντος ειχε για την υγεια των αμιαντωρυχων αλλα και των κατοικων των χωριων της γυρο περιοχης. Μονο μερτα που που εκλεισε αρχισαν να εμφανιζονται στον τυπο διαφορα δημοσιευματα για το ποσο επικυνδυνος ειναι ο αμιαντος. Η κυβερνηση ολα αυτα τα χρονια δεν ειχε καμια ορεξη να διαφωτισει τον κοσμο για τους κινδυνους απο τον αμιαντο. Προτιμησε να κανει στατιστικες εκ των υστερων, και αυτες λιψες για να πει οτι καποιοι τελος παντων επιρεαστηκαν απο τον αμιαντο.

Ετσι και σημερα, παρολο οτι ειναι πασιγνωστο οτι ο αμιαντος ειναι θανασιμα επικινδυνος, κρυβουν την πραγματικη αληθεια και συνεχιζουν την χρηση του κοροϊδευοντας τον κοσμο οτι περνουν «ολα τα καταλληλα μετρα προστασια».

Η προσφατη εκρηξη στην Μονη δειχνει οτι αυτα τα «καταλληλα» μετρα δεν ειναι παρα ενα μπαλωμα που δεν λυνει το προβλημα. Μπορει να μην υπηρξαν θυματα την ωρα της εκρηξης αλλα κανεις δεν ξερει αν οι ινες αμιαντου που απελευθερωθηκαν δεν θα οδηγησουν στον θανατο εργαζομενους μετα απο καποια χρονια. Γι' αυτο οσα μετρα και αν παρθουν δεν μπορουν να εξαφανισουν το κινδυνο απο την χρηση του αμιαντου, απλα μπορουν να τον περιορισουν.

κινητοποιησεις εναντια στη χρηση αμιαντου

Οι εργαζομενοι στο Σταθμο της Μονης πολλες φορες διαμαρτηρηθηκαν εντονα για την αδιαφορια των υπευθυνων του Σταθμου της Μονης. Περσι μαλιστα σε μια αυθορμητη διαμαρτυρια τους κατεβηκαν στην Λευκωσια και εξω απο τα γραφεια της ΑΗΚ φωναζαν: **«ηρθαμε υγιεις στη δουλεια και φευγουμε με καρκινο».**

Ομως δεν ειναι θεμα μονο των εργαζομενων στο Σταθμο της Μονης και Δεκελειας αλλα και των κατοικων της γυρω περιοχης, και ολων των εργαζομενων. Οταν λειτουργουσε το μεταλειο Αμιαντου, παθαιναν αρρωστιες οχι μονο οι μεταλλορυχοι, αλλα και οι οικογενειες τους, απο την αμιαντοσκονη που κουβαλουσαν πανω στα ρουχα της δουλειας. Τις ιδιες συνεπειες ειχαν και πολλα χωρια της γυρω περιοχης, αφου ο αερας εφερνε την αμιαντοσκονη στα χωρια τους. Το ιδιο ισχυει και σημερα με το Σταθμο της Μονης και Δεκελειας. Το θαψιμο αποβλητων κοντα στην θαλλασα αλλα και γυρω απο το εργοστασιο δημιουργει θανασιμο κυνδυνο για την υγεια των κατοικων της περιοχης.

Η κυβερνηση και τα αφεντικα εδειξαν οτι δεν καταλαβαινουν απο λογια και παρακαλια. Οι κινητοποιησεις, περσι και προπερσι, των κατοικων του Ακακιου εναντια στο Rainbow, και της Λακαταμειας εναντια στο εργοστασιο της Dexel εδειξαν οτι μονο οι δυναμικες κινητοποιησεις μπορουν να εχουν αποτελεσματα. Γι΄αυτο οι εργαζομενοι στους σταθμους της ΑΗΚ πρεπει να κινητοποιηθουν και να ζητησουν την συμπαρασταση των κατοικους της περιοχης για να αναγκασουν την διευθυνση και την κυβερνηση να σταματησουν την χρηση του αμιαντου και να παρουν μετρα προστασιας ωστε οι χωροι με τα αποβλητα τους να μην δηλητηριαζουν τον κοσμο.

Σε αυτη τους την προσπαθεια οι εργαζομενοι της ΑΗΚ πρεπει να βρουν την θερμη συμπαρασταση του καθε εργαζομενου γιατι παλευουν για την υγεια ολων μας. Ακομα, σημερα που η κυβερνηση και οι εργαδοτες προσπαθουν να χτυπησουν τις εργατικες καταχτησεις και να επιβαλουν λιτοτητα στην εργατικη ταξη, καθε ηττα τους ειναι ηττα αυτης της πολιτικης, ειναι νικη ολοκληρης της εργατικη ταξης.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΕΣΕΛ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Οι απολυσεις επεχταθηκαν και σε αλλους κλαδους μετα την ενδυση, την υποδηση και τον τουρισμο. Η ΕΣΕΛ, αλυσιδα πολυκαταστηματων αποφασισε προσφατα να απολυσει ενα σημαντικο αριθμο εργαζομενων της λογω «πλεονασμου».

Ηδη μεχρι στιγμης εχουν απολυθει γυρω στους 30 υπαλληλους ενω αναμενεται οτι εντος των ημερων θα απολυθουν ακομη περισσοτεροι. Σαν πρωτο σταδιο η εταιρεια απολυσε ολους τους εκτακτους. Σαν δευτερο σταδιο απολυσε τους πιο παλιους υπαλληλους με 20 και 30 χρονια υπηρεσια. Με αυτο τον τροπο η εταιρεια καταφερε ν' απαλλαγει απο τους συγκριτικα ψηλους μισθους των παλιων υπαλληλων αδιαφορωντας για τα τεραστια προβληματα που δημιουργει στους ιδιους τους απολυθεντες και στις οικογενειες τους. Αξιζει να σημειωθει η περιπτωση ενος υπαλληλου που απολυθηκε τις ιδιες μερες που απολυθηκε και η γυναικα του απο το ξενοδοχειο που δουλευε.

Η κατασταση των απολυμενων ειναι τραγικη. Αρκετοι ειναι μεγαλοι σε ηλικια, πανω απο 45 - 50 χρονων και δυσκολα θα βρουν αλλου δουλεια. Αλλα κι' αν ακομα βρουν οι μισθοι τους θα ειναι πολυ χαμηλοι, γεγονος που θα επηρεασει αρνητικα οχι μονο το βιοτικο τους επιπεδο αλλα και το ηψος της συνταξης τους.

Εκτος απο την αβεβαιοτητα και τον φοβο που σκορπισαν οι απολυσεις αναμεσα στους εργαζομενους στην ΕΣΕΛ, αυτη η σταση της διευθυνσης προκαλεσε και καποια διασπαση μεταξυ παλιων και νεων υπαλληλων.

Η αγανακτηση των απολυθεντων και των υποψηφιων για απολυση ειναι μεγαλη και νοιωθουν προδομενοι που πεταγονται στο δρομο απο αυτους που μιλουν στο ονομα των συμφεροντων της εργατικης ταξης μια και η ΕΣΕΛ οπως ειναι γνωστο ελεγχεται απο το ΑΚΕΛ. Η αγανακτηση τους μεγαλωνει ακομη περισσοτερο γιατι νοιωθουν οτι δεν μπορουν να αντιδρασουν οργανωμενα και συλλογικα μεσα απο την συντεχνια τους, την ΣΕΒΕΥΚ - ΠΕΟ, αφου αρκετα μελη της διευθυνσης της ΕΣΕΛ κατεχουν ψηλες θεσεις τοσο στην ΠΕΟ οσο και στο ΑΚΕΛ. Γι αυτο καποιοι απο αυτους σκεφτονται να καταφυγουν σε νομικες διαδικασιες εναντια στην εταιρεια, αμφισβητωντας τον τροπο που εγιναν οι απολυσεις.

Οι εργαζομενοι στην ΕΣΕΛ βρισκονται σε δυσκολη θεση απο αυτη την αποψη αλλα δεν ειναι καταδικασμενοι. Τα δικαστηρια δεν ειναι ο μονος δρομος. Μπορουν να οργανωθουν οι ιδιοι, να καλεσουν Γενικες Συνελευσεις, να εκλεξουν επιτροπες αγωνα, και να πιεσουν την ηγεσια της συντεχνιας τους για να παρει μετρα εναντια στις απολυσεις. Αν αρνηθει να το κανει μπορουν να οργανωσουν οι ιδιοι των αγωνα τους. Μπορουν και πρεπει ακομα να ερθουν σε συνενοηση και να συντονιστουν με τους εργαζομενους αλλων κλαδων που αντιμετωπιζουν το προβλημα των απολυσεων.

Πρεπει ομως να αντιδρασουν σημερα πριν οι απολυσεις γινουν ακομα πιο μαζικες και δημιουργηθει πανικός αναμεσα τους και αρχισει ο καθενας να σκεφτεται να κατσει φρονιμα μηπως και γλυτωσει την απολυση. Δεν πρεπει να αφησουν να κυριαρχησει αυτη η λογικη που προωθα η διευθυνση γιατι τοτε θα τους διασπασει τελειως και θα γινουν ανικανοι για οποιοδηποτε αγωνα.

Δεν πρεπει ακομη να αφησουν να παρασυρτουν απο επιχειρηματα οπως «τι να γινει εχουμε κριση» ή «τι θελετε να κλεισουμε την επιχειρηση;» Το οτι την ΕΣΕΛ την ελεγχει το ΑΚΕΛ δεν ειναι επιχειρημα για να δεχτουν ακομα παραπανω θυσιες. Πρεπει να αντιμετωπισουν τον εργοδοτη τους σαν ενα ακομη σκληρο και αδισταχτο εργοδοτη που το μονο που τον νοιαζει ειναι τα κερδη, οπως αλλωστε εδειξε οτι ειναι, με τον τροπο που εκανε τις απολυσεις.

Οι εργαζομενοι στην ΕΣΕΛ δεν εχουν καμια ευθυνη για την οικονομικη κριση. Τα προβληματα της κρισης ας τα πληρωσουν αυτοι που την προκαλουν, οι καπιταλιστες και το βρωμικο ανταγωνιστικο τους συστημα. Ετσι κι αλοιως δεν υπαρχει καμια εγγυηση οτι οι θυσιες και οι απολυσεις θα σωσουν στο τελος την εργατικη ταξη. Στην Ευρωπη οι απολυμενοι εχουν φτασει τα τριαντα εκατομυρια και η κριση οχι μονο δεν υποχωρει αλλα χειροτερευει.

Οι αγωνιστες εργατες δεν εχουν κανενα λογο να ψαχνουν τροπους να σωθει μια «αριστερη» επιχειρηση, ή η οικονομια του τοπου και το καπιταλιστικο συστημα. Αντιθετα θα επρεπε να δυναμωνουν την παλη τους για να ξεφορτωθουν μια και καλη αυτο το συστημα που προκαλει τις κρισεις, την ανεργια, την πεινα και την εξαθλιωση.

Βαρναβας Αντωνιου.

το αδιεξοδο στην ΕΜΕ σπαζει με ενοτητα

Οι συντεχνιες των εργατουπαλληλοι της Ε.Μ.Ε καλεσαν συσκεψη στο Μιτσερο για να συζητησουν την ανανεωση των συλλογικων συμβασεων και το θεμα της αυξησης των μισθων. Η συμβαση αφορουσε 150 εργαζομενους.

Στην Ε.Μ.Ε ανηκουν πολλες εταιρειες και διαφοροι κλαδοι εργαζομενων. Ομως ο καθε κλαδος κλεινει ξεχωριστες συμβασεις σε διαφορετικα χρονικα διαστηματα.

Η Ε.Μ.Ε (που ελεγχεται απο την εκκλησια) εχει αποδειχτει σκληρος εργαδοτης. Καθε φορα που οι εργατουπαλληλοι εχουν αιτηματα, τους βγαζουν το λαδι. Οσοι εχουν εργοδοτη την Ε.Μ.Ε εχουν πολλα να διηγηθουν - απο δεκαετιες τωρα - για την σκληροτητα και την αδιαλλαξια της διευθυνσης. Τελικα δεν δεχτηκε να ικανοποιησει τα αιτηματα των εργατοϋπαλληλων της ΕΜΕ οι οποιοι εδωσαν δεκα μερες προθεσμια πριν κυρηξουν απεργια.

Οι 150 εργαζομενοι της Ε.Μ.Ε δυσκολα θα μπορουσαν να διεκδικησουν τα αιτηματα τους μονοι τους γιατι ειναι σε διαφορες δουλειες, ειναι λιγοι και αδυνατοι. Αν ομως οι ηγεσιες των συντεχνιων φροντιζαν να υποβαλουν τα αιτηματα και αυτων των υπαλληλων οταν διαπραγματευονταν τη συμβαση και αλλων επιχειρησεων της Ε.Μ.Ε οπως των εργαζομενων στο Βασιλικο σιγουρα η θεση τους θα ηταν πολυ καλητερη. Η απομονωση του καθε κλαδου ξεχωριστα, φερνει αυτοματα και την αποδυναμωση.

Οι εργατες στο Βασιλικο κερδισαν γιατι ηταν συγκεντρωμενοι σε ενα χωρο, ειχαν δυναμη και εδειξαν αποφασιστικοτητα και αυτοπεποιθηση απο την αρχη. Αν οι 150 εργατοϋπαλληλοι της Ε.Μ.Ε συνδεαν τα αιτηματα τους μαζι τους σιγουρα θα ηταν πολυ πιο κερδισμενοι.

Ακομα και σημερα για να κερδισουν χρειαζονται την συμπαρασταση των αλλων εργαζομενων στις επιχειρησεις που ελγχει η Ε.Μ.Ε. Σ' αυτους πρεπει να καταφυγουν πρωτα για συμπαρασταση για να πιεσουν την διευθυνση να ικανοποιησει και τα δικα τους αιτηματα οπως εκανε με τους εργαζομενους στο τσιμεντοποιειο του Βασιλικου. Αν εχουν την συμπαρασταση αυτων των κομματιων σιγουρα θα κερδισουν.

Ομως δεν θα πρεπει να αφησουν αλλη φορα να συνεχιστει αυτη η διασπαση που υπαρχει τωρα. Θα πρεπει να πιεσουν τις ηγεσιες των συντεχνιων τους ωστε στο μελλον να υποβαλλουν τα αιτηματα τους μαζι με τους αλλους εγαζομενους στις επιχειρησεις της Ε.Μ.Ε. για να μπορουν ενωμενοι με τα πιο δυνατα και δυναμικα κομματια να κερδιζουν και αυτοι.

Γιολα Χ''Χαραλαμπους

ΣΥΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΑ ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ

ΤΟ ΞΕΖΟΥΜΙΣΜΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Σαν «Δαμοκλειος σπαθη» χαρακτηρισε ο Υπ. Εμποριου την απεργια των εργαζομενων στα συσκευαστηρια σταφυλιων. Κι ομως η απεργια δεν εγινε, το σπαθι μπηκε στην θηκη του, και γι'αυτο φροντισαν οι ηγεσιες των συντεχνιων, που αποσυραν τα απεργιακα μετρα και υπογραψαν κατ'αρχην συμφωνια.

Οι εργοδοτες ηταν για μηνες αδιαλλακτοι. Δεν δεχονταν να δωσουν καμια αυξηση, και αρνουνταν πεισματικα να συζητησουν τα αιτηματα των εργαζομενων. Οταν οι εργαζομενοι αποφασισαν να διεκδικησουν με απεργια τα αιτηματα τους, τοτε οι εργοδοτες καταλαβαν οτι δεν τους περνει αλλο και αναγκαστηκαν να συζητησουν με τις συντεχνιες.

Οι μαθητες και οι μαθητριες δεν δουλευουν στα συσκευαστηρια απο χομπυ αλλα απο αναγκη για το μεροκαματο

δουλευουν απο αναγκη, οχι απο χομπυ

Οι εργοδοτες δεκτηκαν μεν να συζητησουν αλλα εξακολουθουσαν να ειναι αδιαλλακτοι. Ο διευθυντης της ΣΕΔΙΓΕΠ δηλωνε πως «μπορουμε να υποχωρησουμε, μονο οσο αφορα την αυξηση των μισθων του μονιμου προσωπικου αλλα οχι και των μαθητων που ασχολουνται απο χομπυ». Ομως οι μαθητες οπως και καθε εργαζομενος δεν εργαζονται απο χομπυ αλλα για να καλυψουν τις αναγκες τους και πολλες φορες της οικογενεια τους. Πολλοι θα προτιμουσαν να εκαναν τα μπανια τους και τις εκδρομες τους οπως κανουν οι συμμαθητες τους που δεν εχουν οικονομικες δυσκολιες.

Οπως μας περιεγραψε εργαζομενη στην Αλεκτορα, η δουλεια που κανουν στα συσκευαστηρια δεν ειναι καθολου «χομπυ». Οι συνθηκες εργασιας ειναι αθλιες και η συμπεριφορα της εργοδοσιας αυταρχικη. Δουλευουν ασταματητα εκτος απο ενα διαλειμμα 45 λεπτων το μεσημερι για φαγητο, και 10 λεπτα το απογευμα. Δεν μπορουν να παρουν ανασα, ενω σχεδον καθημερινα δουλευουν υπερωριες ως αργα, με τον ιδιο εξαντλητικο ρυθμο. Βαζουν μικρες μαθητριες που οι ιδιες δεν ειναι ουτε 35 κιλα να κουβαλουν κασονια βαρους 8-10 κιλων. Οι δε μαθητες φορτωνονται κασες των 25 κιλων! Τα λεφτα που τους δινουν ειναι πολυ λιγοτερα απο αναλογες δουλειες. Οι επιστατες συνεχως φωναζουν και γκρινιαζουν αναγκαζοντας τους μαθητες να δουλευουν κατω απο τρομερη πιεση και εντατικους ρυθμους δουλειας. Τους απαγορευουν να μιλουν μεταξυ τους και να σηκωνονται απο την θεση τους. Τοσο εχουν τρομοκρατισει τις εργατριες που ακομα και στο αποχωρητηριο να πανε το σκεφτονται δυο φορες αφου αρχιζουν αμεσως τα αγριοκοιταγματα και οι αδιακριτες ερωτησεις για το που πας και τι κανεις.

Οι εργατριες που δουλευουν με μαχαιρια συχνα κοβονται, κι'ομως δεν υπαρχει ουτε ενα κουτι πρωτων βοηθειων για καποια περιθαλψη. Αναγκαζονται ετσι πολλες φορες να τυλιγουν τα χερια τους με κολοχαρτο για να σταματησει το αιμα, ενω τους απαγορευουν να σταματησουν την δουλεια.

χομπυ τους η εκμεταλευση

Οι εργοδοτες εκαναν χομπυ τους την εκμεταλευση χρησιμοποιωντας τους μαθητες σαν φτηνο εργατικο δυναμικο. Η πιο πολυ δουλεια στα συσκευαστηρια γινεται το καλοκαιρι και οι μαθητες αποτελουν το μισο του προσωπικου σ'αυτα. Ενω κανουν την ιδια δουλεια με τους μονιμους τους θεωρουν «εκτακτους» και ετσι καταφερνουν να τους δινουν μικρους μισθους και να αυξανουν τα κερδη τους. Υποχωρησαν στις μισθολογικες αυξησεις, μονο αφου τις κουστουρεψαν καλα και αφου κομματιασαν τους εργαζομενους σε τεσσερις κατηγοριες αναλογα με το φυλο και την ηλικια.

Τελικα ενω οι συντεχνιες ζητουσαν 1.75 για τους ανδρες και 1.50 για τις γυναικες και τους μαθητες και τις μαθητριες, εδωσαν μονο 1.30 για τους ανδρες 1.05 για τις γυναικες 0.90σ για τα αγορια και 0.85σ για τα κοριστια. Αρνηθηκαν να ικανοποιησουν αλλα αιτηματα οπως μειωση ωραριου απο 40 ωρες σε 38, μια ημερα αυξηση της αδειας αναπαυσης, δυο ακομα αργιες τον χρονο, αυξηση της εισφορας για το ταμειο ιατροφαρμακευτικης περιθαλψης και εξισωση των μισθων των οδηγων φορτ-λιφτ με αυτους στα συσκευαστηρια εσπεριδοειδων.

μπορουσαν να κερδισουν πολυ περισσοτερα

Για ολα αυτα την κυρια ευθυνη εχουν οι ηγεσιες των συντεχνιων. Οι αυξησεις που ζητουσαν ηταν πολυ χαμηλες με δεδομενο οτι η κυβερνηση αυξανει τον ΦΠΑ και την «εισφορα» για την αμυνα. Ιδιαιτερα αν παρει κανεις υποψη του οτι ο μισθος μιας εργατριας στα συσκευαστηρια σταφυλιων ειναι 15 λιρες λιγοτερα τη βδομαδα με μια εργατρια στα συσκευαστηρια εσπεριδοειδων.

Η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια δεν προχωρησε σε απεργια, για να μην καταστραφουν τα «σταφυλια μας» και για το «καλο της οικονομιας του τοπου». Ετσι προτιμησε για αλλη μια φορα να δειξει «συνενεση» και «υπευθυνοτητα», απεναντι στα συμφεροντα των μαστρων και ανευθυνοτητα απεναντι στα συμφεροντα των ιδιων των εργαζομενων.

Οι εργαζομενοι στα συσκευσαστηρια ειχαν πραγματικα την δυναμη και ηταν στο χερι τους να αναγκασουν τους εργοδοτες να υποχωρησουν. Η παραμικρη καθηστερηση ειτε στο φορτωμα του πλοιου, ειτε στην συσκευασια των σταφυλιων σημαινε τεραστιες ζημιες για τα αφεντικα. Τα σταφυλια δεν μπορουν να περιμενουν μερες. Αν οι εργαζομενοι προχωρουσαν στην απεργια τοτε οι εργοδοτες δεν μπορουσαν να αντεξουν ουτε μερα. Για μια μερα απεργια θα πληρωναν πολυ περισσοτερα, απο οσο αν ικανοποιουσαν ολα τα αιτηματα των εργαζομενων. Κι'ομως οι ηγεσιες των συντεχνιων δεν το εκαμαν. Εκεινη την κρισιμη στιγμη που ηταν βραστο το σιδερο και ειχαν την ευκαιρια να νικησουν τους εργοδοτες εκαναν πισω.

Οι εργαζομενοι μπορουσαν να παρουν τον αγωνα στα χερια τους, να πιεσουν και να ελεγξουν την ηγεσια τους και να αντισταθουν στα ξεπουληματα της. Χρειαζοταν να κινητοποιηθουν οι ιδιοι και να μην τα αφηνουν ολα στους συντεχνιακους. Χρειαζονταν ακομα η μεγαλυτερη δυνατη ενοτητα μεταξυ τους. Οπου αντεδρασαν ενωμενοι εναντια στα αφεντικα εστω για μικρα, αλλα αρκετα σημαντικα πραγματα καταφερα να κερδισουν. Οπως στην περιπτωση που ο υπευθυνος κακομιλησε σε μια εργατρια και ολες, αρνουνταν να κατεβαινουν απο το λεωφορειο μεχρι που ο υπευθυνος ζητησε συγνωμη. Τετοιες συγκινητικες στιγμες συναδελφωσης και αλληλεγγυης ειναι που δινουν τη δυνατοτητα για ενοτητα στη βαση.

Η γραφειοκρατια αντι να αξιοποιησει αυτη την ενοτητα, να την δυναμωσει και να την κανει μια σφιγμενη γροθια για να χτυπησει και να κερδισει ενα αξιοπρεπη μισθο και συνθηκες στους εργαζομενους στα συσκευαστηρια προτιμησε να τους χωρισει σε κατηγοριες και να διεκδικα για το καθε κομματι κατι διαφορετικο.

Αυτη τη φορα η διασπαση περασε. Οι εργαζομενοι κερδισαν πολυ λιγοτερα απο οσα θα επρεπε να παιρνουν κανονικα αλλα και απο οσα μπορουσαν να παρουν με την δυναμη που ειχαν. Αυτες οι εμειριες πρεπει να μεινουν ζωντανες ωστε την επομενη φορα να χρησιμοποιηθουν για να μπορεσουν πραγματικα να κερδισουν.

Νικος Αγιομαμιτης

ΛΙΜΑΝΙΑ – ΤΕΛΩΝΕΙΑ – ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Ενωμενοι μπορουν να κερδισουν το επιδομα του Σαββατου

Οι 3000 εργαζομενοι στα λιμανια στα τελωνεια και στα νοσοκομεια που δουλευουν με το συστημα της βαρδιας εχουν παρει αποφαση, εστω και με μεγαλη καθυστερηση, να διεκδικησουν δυναμικα το αιτημα τους για αποζημιωση του Σαββατου.

Το αιτημα της αποζημιωσης για την βαρδια του Σαββατου ειχε μπει απο τους εργαζομενους που δουλευουν στις βαρδιες απο τις πρωτες κιολας συζητησεις σε σχεση με την πενθημερη εβδομαδα εργασιας πριν δυο περιπου χρονια.

Αρχικα η κυβερνηση ειχε αρνηθει καθε συζητηση, στην συνεχεια ομως εδωσε υποσχεσεις οτι θα μελετουσε το θεμα. Ματαια ομως οι 3000 εργαζομενοι στο Δημοσιο με το συστημα βαρδιας περιμεναν την κυβερνηση να ασχοληθει με το αιτημα τους.

Εδω αρχιζουν και οι ευθυνες της συντεχνιας τους. Για 2 χρονια αφησαν την κυβερνηση να κοροιδευει 3000 εργαζομενους χωρις να την «ενοχλησουν» καν. Το μονο που εκαναν ηταν να ζητουν απο την κυβερνηση καθε τοσο να «ρυθμισει αυτη την εκρεμοτητα». Η ηγεσια της ΠΑΣΥΔΗ δεν ειχε καμμια διαθεση για δυναμικα μετρα που να πιεσουν την κυβερνηση.

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΛΙΡΕΣ

Οταν η κυβερνηση αναφερετε στα λιμανια και στα τελωνεια δεν παραλειπει να μας τονιζει το ποσο ζωτικες υπηρεσιες ειναι και οι δυο για την «οικονομια μας», και ποσα εκατομμυρια λιρες διακινουνται σε αυτες. Ομως οταν οι εργαζομενοι που χαρη σε αυτους λειγουργουν αυτες οι τοσο ζωτικες υπηρεσιες διεκδικουν τα δικαια αιτηματα τους, οπως πχ τωρα με το θεμα της αποζημιωσης του Σαββατου για οσους εργαζονται στις βαρδιες, η κυβερνηση ξαναπιπιλαει το γνωστο παραμυθι για ευνοουμενους, υψηλομισθους και για δυσβαστακτα κοστα που δεν μπορει να τα αντεξει η «οικονομια μας».

Τα ιδια συμβαινουν και στον τομεα της Υγειας. Οταν η κυβερνηση αναφερεται στο τομεα της Δημοσιας Υγειας καυχιεται για το δηθεν ψηλο επιπεδο ιατρικης περιθαλψης που παρεχει στο λαο. Δεν αναφερεται ομως καθολου στην ελλειψη νοσηλευτικου προσωπικου και στην εντατικοποιηση της δουλειας στα νοσοκομεια. Η παραπληροφορηση απο την πλευρα της κυβερνησης ειναι χωρις προηγουμενο. Στην μεγαλη απεργια των νοσοκομων πριν 4 χρονια ο Υπουργος Υγειας καθημερινα διακυρησσε πως υπαρχει υπερπληθωρα νοσοκομων. Συγκεκριμενα ελεγε πως για καθε ενα αρρωστο αντιστοιχουσαν δυο νοσοκομες ενω ηταν σε ολους πολυ καλα γνωστο οτι για καθε 10 αρρωστους αντιστοιχουσε μια νοσοκομα. Τα πραγματα δεν εχουν αλλαξει καθολου απο τοτε προς το καλυτερο, αντιθετα τωρα με την δημιουργια νεων θαλαμων το προβλημα της ελλειψης προσωπικου οξυνετε περισσοτερο, σε βαρος και των ασθενων και των νοσοκομων.

Οταν λοιπον οι νοσοκομοι μιλουν για ελλειψη προσωπικου και για εντατικους ρυθμους στην δουλεια τους καθως επισης και για την αποζημιωση του Σαββατου για αυτους που δουλευουν στις βαρδιες, παλι η κυβερνηση μιλα για παχυλους μισθους και για προνομιουχους προσπαθωντας να στρεψει την κοινη γνωμη εναντια στους εργαζομενους στο Δημοσιο. Αυτο ομως που δεν λενε ποτε στον κοσμο ειναι το ποσες ωρες δουλευουν οι νοσοκομοι στις βαρδιες, ουτε και με ποιους ρυθμους δουλευουν οι νοσοκομες για να προσφερουν στους αρρωστους καλυτερη περιθαλψη, βαζοντας στο τελος σε κινδυνο την δικη τους υγεια.

Οι εργαζομενοι στις υπηρεσιες των τελωνειων, λιμανιων, και των νοσοκομειων επρεπε να απαιτησουν το αιτημα τους για αποζημιωση του Σαββατου να εμπαινε μεσα στις συλλογικες τους συμβασεις, και να καθοριστει χρονοδιαγραμμα για συζητηση του.

Με το να στηριζονται για 2 χρονια τωρα στην «καλη θεληση» της κυβερνησης το μονο πραγμα που εχουν κερδισει ειναι μονο υποσχεσεις.

Οι εργαζομενοι και στις τρεις υπηρεσιες πρεπει να δρασουν ενωμενοι. Πρεπει οι ιδιοι να αποφασισουν μεσα απο τις Γενικες τους Συνελευσεις την τακτικη που θα ακολουθησουν για να κερδισουν το δικαιο αιτημα τους. Μια τακτικη που δεν μπορει να εχει αλλη προοπτικη απο την συντονισμενη απεργια και απο τα τρια τμηματα. Να μην αφησουν τις ηγεσιες των συντεχνιων τους να αποφασισουν για λογαριασμο τους.

Οι Γενικες Συνελευσεις θα πρεπει να συντονιζουν τον αγωνα και τις κινητοποιησεις τους, και οχι μονες τους οι ηγεσιες των συντεχνιων τους. Μονο ετσι θα δωσουν δυνατη απαντηση στην κυβερνηση, μονο ετσι θα κερδισουν τον αγωνα τους.

Ντινος Ιασωνος

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των Τ/κ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποριας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Οργανωσης
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Υπευθυνος για το νομο
Ντινος Αγιομαμιτης

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Απελευθερωση των ομοφυλοφιλων και παλη για το σοσιαλισμο

Μολις στις 22 Μαρτη '93 δικαιωθηκε η προσφυγη στο Συμβουλιο της Ευρωπης του Α. Μοδινου που αποφανθηκε οτι ο κυπριακος νομος που θεωρει την ομοφυλοφιλια ποινικο αδικημα αποτελει καταπιεση των ανθρωπινων δικαιωματων.

Ωστοσο, τα τελευταια χρονια, οχι μονο στην Κυπρο αλλα σ'ολοκληρο τον κοσμο, οι ομοφυλοφιλοι δεχτηκαν αγριες επιθεσεις απο την συντηρητικη πολιτικη και το ιδεολογικο κατεστημενο με το προσχημα του AIDS. Και ταυτοχρονα, σ'ολοκληρο τον κοσμο, χιλιαδες ομοφυλοφιλοι εδειξαν με μεγαλες διαδηλωσεις τη διαθεση τους να παλεψουν εναντια στην καταπιεση, στην περιφρονηση και στις διωξεις.

Τι γινεται λοιπον; Ειναι ανωμαλια η ομοφυλοφιλη επιθυμια; Γιατι καταπιεζονται οι ομοφυλοφιλοι; Τι εχει να κανει το αριστερο κινημα με την καταπιεση των ομοφυλοφιλων;

Ο Νοελ Χαλιφαξ, μελος του Βρεττανικου επαναστατικου κομματος SWP, στο βιβλιο του ***Η απελευθερωση των ομοφυλοφιλων και η παλη για το σοσιαλισμο*** ξεκαθαριζει μια σειρα απο ερωτηματα και θεματα που πολλα απ'αυτα ειναι κλειδια οχι μονο για τους αγωνιστες της αριστερας αλλα και για τους ομοφυλοφιλους που προβληματιζονται γυρω απο τη μορφη της παλης τους εναντια στην καταπιεση.

Οι ριζες της καταπιεσης

Ο Χαλιφαξ στο βιβλιο του αντικρουει τους πιο διαδεδομενους μυθους για την ομοφυλοφιλια οτι δηλαδη ειναι "ανωμαλια", "αρρωστεια" "εναντια στη φυση" κλπ. Μεσα απο μια αναδρομη σε μια σειρα απο κοινωνιες οπου η ομοφυλοφιλια θεωρουνταν απολυτα φυσιολογικη καταληγει πως η σεξουαλικοτητα ειναι κατι που καθοριζεται κοινωνικα κι ο ορισμος της εχει αλλαξει ριζικα μεσα στην ιστορια. Αυτο που πρεπει να εξηγηθει λοιπον ειναι γιατι παγκοσμια, απο την Αμερικη μεχρι τη Ρωσια και την Κουβα, απο την Αλασκα μεχρι την Αργεντινη οι καπιταλιστικες κοινωνιες καταπιεζουν αυτη την εκφραση της σεξουαλικοτητας.

Πολλοι αγωνιστες, ομοφυλοφιλοι και μη, πιστευουν πως το προβλημα ειναι οι λαθεμενες ιδεες. Ομως, η πραγματικοτητα ειναι πιο περιπλοκη. Η απαντηση βρισκεται στην αναγκη του καπιταλισμου να διατηρει την οικογενεια σαν μεσο συντηρησης και αναπαραγωγης του εργατικου δυναμικου με τον πιο φτηνο τροπο. Μαγειρεμα, στεγη, πλυσιμο, ψυχαγωγια, φροντιδα παιδιων και γεροντων και επι πλεον ιδεολογικος ελεγχος, ολες αυτες οι λειτουργιες που παρεχονται δωρεαν εξασφαλιζουν για τους καπιταλιστες μια πειθαρχημενη εργατικη ταξη. Γι'αυτο το λογο ειναι αναντικαταστατες.

Για να διατηρησουν λοιπον τα οικονομικα οφελη που τους προσφερει ο θεσμος της οικογενειας, οι καπιταλιστες ειναι υποχρεωμενοι να επιβαλουν σαν μοναδικο τροπο ζωης και σχεσεων την πυρηνικη οικογενεια καταπιεζοντας καθε αλλη εκδηλωση σεξουαλικοτητας. Γι'αυτο οι αστοι προβαλλουν την ηθικη τους σαν εκφραση ταχα της ανθρωπινης φυσης.

Γι'αυτο και η ομοφυλοφιλια αποσυνδεοντας την σεξουαλικη ευχαριστηση απο την αναπαραγωγη και αμφισβητωντας την μονογαμικη πυρηνικη οικογενεια σαν τον μοναδικο τροπο ζωης αποτελει απειλη για τον καπιταλισμο.

Μαρξιστικη παραδοση

Μεσα στον καπιταλισμο η ομοφυλοφιλια γνωρισε τις πιο βαρβαρες και μαζικες διωξεις. Παραδειγμα η Ρωσια του Σταλιν και η Γερμανια του Χιτλερ που αποτελεσαν η μια αντανακλαση της αλλης στο θεμα της σεξουαλικης πολιτικης. Την ιδια περιοδο που χιλιαδες ομοφυλοφιλοι πεθαιναν στα στρατοπεδα συγκεντρωσης των Ναζι, στη Ρωσια η ομοφυλοφιλια καταγγελονταν σαν "αστικη παρεκκλιση".

Ωστοσο υπαρχει μια τεραστια μαρξιστικη παραδοση γυρω απο τη σεξουαλικη καταπιεση, αναποσπαστο κομματι των αγωνων του εργατικου κινηματος για σοσιαλισμο, που συνειδητα θαφτηκε απο το σταλινισμο. Τα αποτελεσματα τα ζουμε μεχρι σημερα. Το ΑΚΕΛ οπως και ολα τα κομμουνιστικα κομματα δεν εχουν να πουν τιποτα διαφορετικο απο τους αστους για την καταπιεση των ομοφυλοφιλων. Τα σεξιστικα σχολια της *Χαραυγης* "θελατε ΕΟΚ φατε λοιπον και τους ομοφυλοφιλους" ειναι ενδεικτικα.

Πρωτοι οι Μαρξ και Εγκελς απεδειξαν τη σχεση της σεξουαλικης καταπιεσης με την εκμεταλλευση και στη συνεχεια τα σοσιαλδημοκρατικα κομματα της β' Διεθνους με πρωτοπορο το γερμανικο Σοσιαλδημοκρατικο κομμα, ηταν μεσα σε ολους τους αγωνες εναντια στην καταπιεση των ομοφυλοφιλων. Η κορυφωση αυτης της παραδοσης ομως ηταν το μπολσεβικικο κομμα και η ρωσικη επανασταση του 1917. Δυο μονο μηνες μέτα την επανασταση οι μπολσεβικοι καταργουν ολους τους νομους εναντια στην ομοφυλοφιλια. **Η σοβιετικη νομοθεσια διακηρυσσει πως οσον αφορα την ομοφυλοφιλια και διαφορες αλλες μορφες σεξουαλικης ικανοποιησης οι οποιες θεωρουνται απο την Ευρωπαϊκη νομοθεσια προσβολη κατα της ηθικης, αντιμετωπιζονται οπως ακριβως και η λεγομενη "φυσιολογικη" πραξη.**

Η σταλινικη αντεπανασταση δεν σημαινε μοναχα την ηττα της εργατικης επαναστασης αλλα και την ηττα των ομοφυλοφιλων. Ο Σταλιν κηρυσσει την ομοφυλοφιλια παρανομη και η απελευθερωση των ομοφυλοφιλων επαψε να ειναι τμημα της επισημης αριστερης παραδοσης.

Προοπτικη

Στις αρχες της δεκαετιας του '70, μετα απο δεκαετιες καταπιεσης, το κινημα των ομοφυλοφιλων κανει ξανα την εμφανιση του μαζι με την ανοδο των εργατικων αγωνων μεσα σ'ενα κλιμα παγκοσμιας κοινωνικης αναταραχης.

Η συμβολη του βιβλιου του Χαλιφαξ βρισκεται κυριως στο οτι βαζει μια ξεκαθαρη προοπτικη. Η απελευθερωση των ομοφυλοφιλων δεν μπορει να ερθει παρα μονο με την ανατροπη του καπιταλιστικου συστηματος και την εγκαθιδρυση μιας σοσιαλιστικης κοινωνιας. Αυτη την ανατροπη μπορει να την πετυχει μονο η εργατικη ταξη που απελευθερωνοντας τον εαυτο της απελευθερωνει το συνολο της κοινωνιας. Κι ενω παλευουμε απο τωρα για καθε αιτημα εναντια στην καταπιεση των ομοφυλοφιλων, στοχος μας δεν ειναι απλα η ανοχη της κοινωνιας οπως εχει εκφραστει σε μια σειρα απο χωρες που κερδιθηκαν καποια αιτηματα αλλα μια σοσιαλιστικη κοινωνια οπου θα παψει να υπαρχει η τεχνητη διαιρεση αναμεσα σε ομοφυλοφιλους και ετεροφυλοφιλους, λευκους και μαυρους, αντρες και γυναικες. Γιατι, οπως τελειωνει το βιβλιο **"ο σοσιαλισμος δεν σημαινει απλα το τελος της εκμεταλλευσης και της καταπιεσης - σημαινει και την απελευθερωση απ'ολες τις προκαταληψεις και τις δυσιδαιμονιες που παραμορφωνουν και καταστρεφουν τη σεξουαλικοτητα ολων μας".**

Τζενη Αλβανου

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ ____________________

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ____________________

Γραψτε μας στην διευθυνση Τ.Κ. 7280 Λευκωσια

υπαρχει ομοφυλοφιλο γονιδιο;

Ο ισχυρισμος μιας ομαδας αμερικανων επιστημονων οτι ανακαλυψαν το "ομοφυλοφιλο γονιδιο" ειχε γινει πρωτη ειδηση τον περασμενο μηνα που εκανε αμεσως το γυρο του κοσμου απο τα μεσα μαζικης ενημερωσης.

Οι επιστημονες αυτοι ανακοινωσαν οτι ανακαλυψαν τη γενετικη βαση της ομοφυλοφιλιας δηλαδη οτι η σεξουαλικη συμπεριφορα των ομοφυλοφιλων καθοριζεται απο την βιολογια.

Τα ιδια τα ευρηματα ομως δειχνουν ποσο αξιοπιστο μπορει να ειναι το αποτελεσμα αυτης της ερευνας. Η ερευνα αφορουσε 40 ζευγαρια ομοφυλοφιλων διδυμων αδερφων και στηριχτηκε στη μελετη ενος μικρου τμηματος του γενετικου κωδικα DNA που υπαρχει σ'ολα τα κυτταρα του ανθρωπινου σωματος.

Παρατηρησαν οτι το τμημα αυτο του DNA που περιλαμβανει οχι ενα αλλα εκατονταδες γονιδια ηταν το ιδιο στα 33 απο τα 40 ζευγαρια των διδυμων αδερφων. Στα 7 ζευγαρια το υποτιθεμενο "ομοφυλοφιλο γονιδιο" δεν υπηρχε καθολου.

Ετσι ενω οι επιστημονες συμπεραινουν οτι η σεξουαλικοτητα καθοριζεται απο τα γονιδια δεν δινουν καμμια εξηγηση γι'αυτη την ασυμφωνια. Και ουτε που συμπεριελαβαν στην ερευνα ετεροφυλοφιλους σε σχεση με το υποτιθεμενο γονιδιο. Η θεωρια του "ομοφυλοφιλου γονδιου" δεν μπορει να εξηγησει το γεγονος γιατι οι ομοφυλοφιλοι εκφραζονται σε διαφορετικες ηλικιες, πολλοι μαλιστα εχοντας ζησει προηγουμενα σαν ετεροφυλοφιλοι.

Η ειδηση για το δηθεν "ομοφυλοφιλο γονιδιο" προκαλεσε δυο ειδων αντιδρασεις.

Ορισμενοι, αναμεσα τους και διαφορες ομαδες ομοφυλοφιλων, την υποδεχτηκαν πιστευοντας οτι η ανακαλυψη αποστομωνει αυτους που θεωρουν την ομοφυλοφιλη σεξουαλικοτητα σαν "ανηθικη" και "αφυσικη" και ταυτοχρονα οτι το "ομοφυλοφιλο γονιδιο" μπορει να οδηγησει στη νομοθετικη ρυθμιση για την ισοτητα των ομοφυλοφιλων.

Απο αλλους ομως η ειδηση προκαλεσε τρομο μπροστα στο φασμα μιας ναζιστικου τυπου εκστρατειας για ελεγχο και αποβολη των εμβρυων που φερουν το "ομοφυλοφιλο γονιδιο".

Σιγουρα η βιολογια επιδρα πανω σε πολλες πτυχες της ανθρωπινης συμπεριφορας οπως ειναι η σεξουαλικοτητα. Ομως η μεθοδολογια που χρησιμοποιηθηκε για την ανακαλυψη του "ομοφυλοφιλου γονιδιου" στηριζεται στην αντιληψη οτι η ανθρωπινη συμπεριφορα ειναι **αποκλειστικα** αποτελεσμα των γονιδιων.

Πολλοι υποστηρικτες αυτης της αντιληψης ειναι αντιδραστικοι θεωρωντας οτι υπαρχουν γονιδια για τον "αλκοολισμο", την "αντικοινωνικη συμπεριφορα" ακομα και "εγωϊστικα γονιδια" που ειναι υπευθυνα για τον ρατσισμο οπως ισχυριζεται ο κυριος θεωρητικος της βρετανικης φασιστικης οργανωσης *Εθνικο Μετωπο*.

Ομως η σεξουαλικοτητα ειναι κατι που δεν οριζεται βιολογικα, αλλα που καθοριζεται κοινωνικα και ο ορισμος της εχει αλλαξει ριζικα μεσα στην ιστορια. Δεν μας χρειαζεται η θεωρια του "ομοφυλοφιλου γονιδιου" για να δεχτουμε οτι η ομοφυλοφιλια ειναι απολυτα φυσιολογικη.

Απο αυτη την αποψη το βιβλιο ***Η απελευθερωση των ομοφυλοφιλων και η παλη για το σοσιαλισμο*** που εχει κυκλοφορησει προσφατα απο τις εκδοσεις Εργατικη Δημοκρατια ειναι το πιο καταλληλο γι'αυτη τη συζητηση αλλα και επικαιρο.

Φ.Β.

40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗ ΜΟΝΓΚΑΔΑ

ΕΙΝΑΙ Η ΚΟΥΒΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ;

Η Κουβα βρισκεται ξανα στην επικαιροτητα. Απο τη μια οι ιδεολογοι της Δεξιας προπαγανδιζουν και επιδιωκουν με μανια την πτωση του Καστρο. Απο την αλλη, μετα την καταρρευση των καθεστωτων της Ανατολικης Ευρωπης, το ΑΚΕΛ και η «Χαραυγη» προβαλλουν την Κουβα σαν το τελευταιο σοσιαλιστικο οχυρο στον πλανητη και οργανωνουν συζητησεις και ερανους οικονομικης ενισχυσης για τη Κουβα.

Για δεκαετιες η Κουβα αποτελει συμβολο αντιστασης στην επιθετικοτητα των ΗΠΑ. Αυτη τη σημασια τη διατηρει και σημερα. Χωρις καμμια αμφιβολια - μετα τη Γρανада, τη Νικαραγουα και τον Παναμα - η επιβολη της κυριαρχιας των ΗΠΑ στη Κουβα θα πανηγυριστει στη Ουασινγκτων σαν μια απαραιτητη ιμπεριαλιστικη νικη.

Γι'αυτο το λογο οι σοσιαλιστες πρεπει να ξεσκεπαζουν τον ρολο των ΗΠΑ και την επενδυση των ιμπεριαλιστικων τους επιδιωξεων με "δημοκρατικα" φτιασιδια. Μια ιμπεριαλιστικη νικη στη Κουβα θα ειχε πολυ σοβαρες επιπτωσεις στο ηθικο των κινηματων της Λατινικης Αμερικης.

Θα ηταν ομως εξισου τραγικο αν οι σοσιαλιστες στο ονομα του αντιιμπεριαλισμου αρνουνταν ν'αντιμετωπισουν την πραγματικοτητα της Κουβανικης κοινωνιας.

Ειναι το καθεστως του Καστρο το οραμα για το οποιο αξιζει να παλευει η εργατικη ταξη; Διαφερει μηπως το Κουβανικο καθεστως απο τα τυρανικα καθεστωτα του πρωην Ανατολικου Μπλοκ; Ειναι η μετεπαναστατικη ιστορια της Κουβας μια ιστορια δημοκρατιας και εργατικου ελεγχου ωστε να αποτελει παραδειγμα στην παλη για τον σοσιαλισμο; Το αρθρο που ακολουθει σκοπο εχει να δειξει οτι η απαντηση σ'αυτα τα ερωτηματα ειναι ενα κατηγορηματικο ΟΧΙ.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Μεχρι το 1959 η Κουβα ηταν προτεκτορατο των ΗΠΑ με τις οποιες διεξηγαγε το 80% του εξωτερικου της εμποριου. Περιπου το 95% της βιομηχανιας ηταν αμερικανικης ιδιοκτησιας. Η γεωργια εξαρτιοταν αποκλειστικα απο την καλλιεργεια ζαχαρης. Σε πολιτικο επιπεδο η κατασταση ηταν αντιστοιχη καθως διαφοροι στυγνοι και διεφθαρμενοι δικτατορες εναλλασσονταν στην εξουσια. Ο Μπατιστα ηταν ο τελευταιος και ο πιο φημισμενος απ'αυτους. Η συντριπτικη πλειοψηφια των διαφορων ταξεων και στρωματων ασφυκτιουσαν κατω απ'αυτο το πολιτικο-οικονομικο καθεστως.

Ο Καστρο επελεξε την στρατηγικη του ανταρτικου προκειμενου να ανατρεψει τον Μπατιστα. Το 1956 αρχισε να στηνει ανταρτικες ομαδες στα βουνα της Σιερρα Μαεστρα και του Εσκαμπρεη. Μακρια απο τα αστικα κεντρα οπου ζουσε και δουλευε η εργατικη ταξη οι ομαδες αυτες αποτελουνταν στην συντριπτικη τους πλειοψηφια, απο αγροτες, ενω οι ηγετες τους ηταν ριζοσπαστες διανοουμενοι.

Ο στρατος αυτος (που λεγοταν κινημα της 26ης Ιουλιου) διελυσε το καθεστως του Μπατιστα αλλα δεν ειχε κανενα σοσιαλιστικο στοχο. Ισαισα ο ιδιος ο Καστρο μετα τη κατακτηση της εξουσιας βεβαιωνε:

"Η επανασταση μας δεν ειναι ουτε καπιταλιστικη ουτε κομμουνιστικη". "Το κινημα μας, το κινημα της 26ης Ιουλιου ποτε δεν μιλησε για κοινωνικοποιηση των βιομηχανιων. Μια τετοια αποψη προερχεται απλως απο ενα αδικαιολογητο φοβο προς την επανασταση μας. Εχουμε διακηρυξει απο την πρωτη μερα οτι παλευουμε για την πληρη εφαρμογη του συνταγματος του 1940, το οποιο δινει εγγυησεις, δικαιωματα και υποχρεωσεις για ολες τις κοινωνικες μεριδες. Σε αυτο το συνταγμα συμπεριλαμβανονται διαταξεις για τις ελευθερες επιχειρησεις και την επενδυση κεφαλαιου, καθως και αλλα οικονομικα, αστικα και πολιτικα δικαιωματα."

Στην πραγματικοτητα το καθεστως που εγκαθιδρυσε ειχε τους ιδιους στοχους με αλλα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που κερδισαν την ανεξαρτησια της χωρας τους στις δεκαετιες του '50 και του '60.

Το "Κινημα της 26ης Ιουλιου" εδωσε εμφαση στην εθνικη ανεξαρτησια επιδιωκοντας την πολυπλευρη αναπτυξη διαφορων κλαδων της παραγωγης προκειμενου να παψει η ολοκληρωτικη εξαρτηση της οικονομιας απο τη ζαχαρη.

Ταυτοχρονα παρθηκαν μετρα βελτιωσης του βιοτικου επιπεδου του πληθυσμου, οπως η αυξηση μισθων και παγωμα ενοικιων. Σημερα μονο 14 στα 1000 παιδια πεθαινουν πριν συμπληρωσουν το πρωτο ετος της ηλικιας τους, ποσοστο σχεδον ιδιο με τις ΗΠΑ. Στη γειτονικη Αϊτη το ποσοστο ειναι 130 στα 1000.

Ο Καστρο σε πρωτη φαση ζητησε δανειο απο τις ΗΠΑ προκειμενου να ξεκινησει το κτισιμο μιας στοιχειωδους υποδομης. Ομως η αγροτικη μεταρρυθμιση συντομα εθιξε εκτασεις αμερικανικης ιδιοκτησιας και οι ΗΠΑ απαντησαν με εμπορικο εμπαργκο.

Ενα καθεστως το οποιο το μονο που επιδιωκε ηταν η αναπτυξη της εθνικης οικονομιας βρεθηκε μπροστα σε αναγκαστικες επιλογες. Τον Οκτωβρη του 1960 η κυβερνηση αποφασιζει την εθνικοποιηση των τραπεζων και των βιομηχανιων και στρεφεται προς την ΕΣΣΔ. Ετσι στις 16 Απριλη του 1961, ο Καστρο απλα ανακοινωσε οτι η επανασταση εγινε σοσιαλιστικη.

Αυτο που οικοδομηθηκε στην Κουβα στην συνεχεια, δεν ηταν κανενος τυπου σοσιαλισμος αλλα ενας **κρατικος καπιταλισμος** που ενταχθηκε στο μπλοκ της πρωην ΕΣΣΔ προκειμενου να επιβιωσει. Ομως και αυτο δεν εγινε χωρις κοστος: Στα 1970 η ΕΣΣΔ είχε παρει την θεση των ΗΠΑ. Η σοβιετικη πολιτικη καθηλωσε τη Κουβα στη μονοκαλλιεργια (το 80% των κουβανεζικων εξαγωγων εξακολουθουσε να ειναι η ζαχαρη). Οι κουβανοι εξαρτιονταν πια απολυτα απο την ΕΣΣΔ για πετρελιαο, σιταρι και αλλα τροφιμα καθως και για στρατιωτικο υλικο.

ΤΑΞΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ποιες ηταν ομως οι εξελιξεις σε πολιτικο και κοινωνικο επιπεδο στο εσωτερικο της κουβανικης κοινωνιας; Ποια ηταν η θεση των εργατων;

Σε καμμια στιγμη οι εργατες της Κουβας δεν πηραν τον ελεγχο της κοινωνιας στα χερια τους. Απο το 1959 κιολας ηταν απλοι θεατες των εξελιξεων. Η μικροαστικη ηγεσια των ανταρτων διεξηγαγε τον πολεμο και εν συνεχεια εκανε τις όποιες μεταρρυθμισεις για λογαριασμο των μαζων. Ποτε δεν υπηρξαν σοβιετ, εργατικα συμβουλια μεσα απ'τα οποια οι εργατες οι ιδιοι θα διευθυναν δημοκρατικα την οικονομια.

Αντιθετα η εργατικη ταξη εχει στερηθει στοιχειωδη διακιωματα της. Τα συνδικατα χρησιμευουν περισσοτερο σαν ιμαντες μεταβιβασης των απο πανω καθορισμενων στοχων παραγωγης και καθολου την υπερασπιση των συμφεροντων των εργατων. Οι απεργιες ειναι παρανομες. Απο το 1962 θεσμοθετηθηκαν οι ατομικες καρτες εργασιας στις οποιες εμπαιναν θετικοι και αρνητικοι βαθμοι. Η εντατικοποιηση της εργασιας και η εργασιακη πειθαρχια θεσμοθετηθηκαν με μεταλλια "σοσιαλιστικης αμιλλας".

Ενα βιβλιο για τα κινηματα στις χωρες του τριτου κοσμου με μεγαλη αναφορα στη Κουβα. Μπορειτε να το βρειτε στο βιβλιοπωλειο της Εργατικης Δημοκρατιας

Στα εργοστασια οι αποφασεις για το τι θα γινει ειναι προνομιο των διευθυντων και μονο, ενω απο το 1976 οι τελευταιοι εχουν συμμετοχη στα κερδη. Αλλα και συνολικα στην κοινωνια τον ελεγχο τον εχει μια γραφειοκρατια σταλινικου τυπου: **Οι αξιωματουχοι του κομματος, οι στρατηγοι, οι διευθυντες των εργοστασιων, αυτη ειναι η αρχουσα ταξη της Κουβας.**

Σε πολιτικο επιπεδο απαγορευεται οποιαδηποτε δραστηριοτητα εκτος του Κ.Κ.Κουβας. Στην Εθνοσυνελευση το 96,7% ειναι μελη του κομματος για τον απλουστατο λογο οτι στις εκλογες κατεβαινουν μονο εγκεκριμενες απο το κομμα λιστες υποψηφιων. Στις περισσοτερες θεσεις-κλειδια οι υπευθυνοι διοριζονται απο την ιδια την γραφειοκρατια.

Αλλα και σε αλλους τομεις το καθεστως του Καστρο δεν εχει τιποτε να ζηλεψει απο τον σταλινικο συντηρητισμο. Η ομοφυλοφιλια, για παραδειγμα ειναι παρανομη στην Κουβα κι οι ομοφυλοφιλοι διωκονται ποινικα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Μηπως αραγε η Κουβα αποτελει κανενα μοντελο διεθνιστικης αλληλεγγυης οπως συχνα παρουσιαζεται; Καθε αλλο. Την αιγλη αυτη την ειχε αποκτησει η Κουβα χαρη στην προσπαθεια του συντροφου του Καστρο, Τσε Γκεβαρα να στησει ανταρτικο στην Βολιβια. Ομως η ΕΣΣΔ και ολα τα ΚΚ της περιοχης καταγγειλαν αυτη την πολιτικη. Ο Καστρο προσπαθησε να βρει ενα συμμαχο στην Κινα αλλα οταν αυτη η στροφη κατεληξε σ'αδιεξοδο, ξαναστραφηκε προς την ΕΣΣΔ αποκηρυσσοντας τον ενοπλο αγωνα στην Λατινικη Αμερικη.

Και οχι μονο αυτο. Οι φραστικες κορωνες συμπαραστασης στα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα συνοδευονταν απο μια αντιθετη πρακτικη. Ο Καστρο προτιμησε να οικοδομησει καλες σχεσεις με τα πιο αντιδραστικα καθεστωτα της περιοχης. Ο δικτατορας Βελασκο του Περου, για παραδειγμα, παρ'οτι ειχε τις φυλακες του γεματες επαναστατες βαφτιζοταν απ'τον Καστρο "προοδευτικος στρατιωτικος που παιζει επαναστατικο ρολο".

Η εξηγηση για ολα αυτα βρισκεται στο οτι η εξωτερικη πολιτικη της Κουβας, απ'την στιγμη που αυτη εντασσεται οριστικα στο στρατοπεδο της ΕΣΣΔ, καθοριζεται απ'αυτη τη συμμαχια. Γι'αυτο και το 1968 ο Καστρο υποστηριξε θερμα την εισβολη των ρωσικων τανκς στην Τσεχοσλοβακια.

Το πιο χαρακτηριστικο παραδειγμα ομως ειναι η δραση του κουβανικου στρατου στην Αν. Αφρικη. Εκει οι Σοβιετικοι και Κουβανοι βοηθουσαν σε μια πρωτη φαση στρατιωτικα το απελευθερωτικο κινημα της Ερυθραιας εναντια στις Αιθιοπικες δυναμεις κατοχης. Αρκουσε ομως μονο η μεταστροφη συμμαχιας που εκαναν οι Αιθιοπες απο τις ΗΠΑ προς την ΕΣΣΔ, για να αντιστραφουν τα πραγματα.

Μετα το 1974 οι Κουβανοι μαζι με τους Ρωσους βοηθουσαν πλεον τους κατακτητες Αιθιοπες εναντια στο απελευθερωτικο κινημα της Ερυθραιας.

ΚΡΙΣΗ

Σημερα η κριση και η διαλυση της πρωην ΕΣΣΔ επιβαλλει το κοψιμο των οικονομικων και στρατιωτικων δεσμων με την Κουβα. Αφου καταδικασαν τη χωρα στη μονοκαλλιεργεια προκειμενου να ενταχθει στον καταμερισμο εργασιας της ΚΟΜΕΚΟΝ και αφου την ξεζουμισαν μεσα απο αδικες εμπορικες συμβασεις τωρα οι Ρωσοι την εχουν εγκακαταλειψει. Και οι ορεξεις των Αμερικανων ξανανοιγουν προκειμενου να ξαναπαρουν τη θεση που εχασαν το 1960.

Για να αντιμετωπισει την κατασταση η κυβερνηση του Καστρο εχει επιβαλει δραστικα μετρα λιτοτητας. Το ψωμι και αλλα βασικα ειδη διατροφης δινονται με δελτιο. Βασικα καταναλωτικα αγαθα λειπουν εντελως. Η καταναλωση ηλεκτρικης ενεργειας περικοπηκε κατα τα 2/3. Ακομη και η κυκλοφορια των λεωφορειων αραιωνει.

Φαινεται οτι ο Καστρο προσανατολιζεται σε μια κλειστη οικονοια βασισμενη στην αυταρκεια. Ομως η Κουβα δεν εχει το μεγεθος της Ρωσιας ή της Κινας που επετρεψε σ'αυτες τις χωρες να εχουν σχετικες επιτυχιες μ'αυτη τη στρατηγικη, για ενα διαστημα.

Για την Κουβα αυτη η πολιτικη σημαινει οπισθοχωρηση σε μια προβιομηχανικη κοινωνια: ο ιδιος ο Καστρο δηλωσε οτι εχουν ζευχθει ηδη 100.000 βοδια και προγραμματιζονται αλλα τοσα για να υποκαταστησουν την πετρελαϊκη ενεργεια.

Οι εργατες ειναι εκεινοι που θα πρεπει παλι να φερουν το βαρος αυτων των μετρων ενω η αρχουσα ταξη συνεχιζει να εχει τα προνομια της: ειδικα καταστηματα, λιμουζινες και μισθοι οκτω φορες μεγαλυτεροι απ'τον μισθο των εργατων.

Μπροστα σ'αυτες τις εξελιξεις η αριστερα πρεπει να ειναι ξεκαθαρη. Ουτε παλιοτερα ουτε τωρα η Κουβα δεν ειναι το οραμα για το οποιο θα πρεπει να παλευει η εργατικη ταξη. Η κοντρα με τον αμερικανικο ιμπεριαλισμο, η βελτιωση του επιπεδου της υγειας, οι εθνικοποιησεις γης και βιομηχανιων, δεν σημαινουν με κανενα τροπο σοσιαλισμο. Το καθεστως του συνταγματαρχη Κανταφι εχει κι αυτο ολες αυτες τις προϋποθεσεις. Κι ομως κανεις αριστερος δεν θα ανακηρυσσε τη Λιβυη σαν προτυπο της κοινωνιας που οραματιζεται η αριστερα.

Η αμερικανικη απειλη δεν πρεπει να μπερδευει την αριστερα. Απεναντι σε μια εισβολη των ΗΠΑ η αριστερα πρεπει να υποστηριξει χωρις ορους την Κουβα του Καστρο οπως ακριβως θα επρεπε να κανει, και δεν εκανε το ΑΚΕΛ, στην περιπτωση του προσφατου πολεμου στον Κολπο με το Ιρακ. Απεναντι στον ιμπεριαλισμο δεν πρεπει να στεκομαστε ουδετεροι.

Αυτο ομως δεν σημαινει οτι δεν κανουμε σκληρη κριτικη σ'αυτα τα καθεστωτα για την πολιτικη τους απεναντι στους εργατες. Και σιγουρα δεν σημαινει οτι τα βαφτιζουμε σοσιαλιστικα προκειμενου να τα υπερασπισουμε απεναντι στις ΗΠΑ.

Η κουβανικη εργατικη ταξη θα ειχε δικιο να στηριξει στρατιωτικα τον Καστρο σε οποιαδηποτε αντιπαραθεση του με τον Κλιντον. Ομως οι κουβανοι εργατες ξερουν οτι ενοσω αυτοι δεν εχουν την εξουσια θα εξαναγκαζονται παντα να πληρωνουν τις επιλογες της αρχουσας ταξης τους.

Σ' ενα επιπεδο η Κουβα φανερωσε τις αδυναμιες του ιμπεριαλισμου. Φανερωσε ομως και τα αδιεξοδα της στρατηγικης της "εθνικης αναπτυξη", που τιποτα δεν εχει να κανει με τα συμφεροντα της εργατικης ταξης. Σημερα, μπροστα στην καταρρευση του σταλινισμου, ο αγωνας για την εργατικη εξουσια, για το σοσιαλισμο, μπαινει ξανα στην ημερισια διαταξη. Απο την σκοπια της εργατικης ταξης η επιβιωση του Καστρο δεν ειναι το κεντρικο ζητημα. Το αμεσο ζητημα ειναι πως θα υπερασπισει καλυτερα τον εαυτο της εναντια στην καταληστευση που της επιφυλασσει η παγκοσμια αγορα.

Σ'αυτο τον αγωνα πραγματικος συμμαχος των κουβανων εργατων ειναι τα δεκαδες εκατομμυρια εργατων της Λατινικης Αμερικης και των αλλων χωρων που σημερα μαστιζονται απο την παγκοσμια καπιταλιστικη κριση. Μαζι μ'αυτους μπορουν να κοψουν τις ριζες του συστηματος. Σ'αυτους πρεπει να απευθυνθουν κι οχι να κλειστουν στα συνορα τους υπομενοντας μια οικονομια αυταρκειας "για να σωθει η πατριδα".

Δαφνος Οικονομου

εργατικη δημοκρατια

ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΕΞΑΠΟΛΥΕΙ ΕΠΙΔΡΟΜΕΣ ΤΡΟΜΟΥ

Το Ισραηλ εχει εξαπολυσει μια νεα σειρα επιθεσεων εναντια στο Νοτιο Λιβανο. Προκειται για τις πιο μαζικες και βιαιες επιθεσεις του Ισραηλινου στρατου κατα του Λιβανου εδω και μια δεκαετια.

Αεροπλανα, κανονια και πολεμικα πλοια βομβαρδισαν Λιβανικα χωρια. Το Ισραηλ ισχυριζεται οτι προκειται για βασεις που χρησιμοποιουνταν απο αντατρες της Χισμπολαχ και οτι σκοπος των βομβαρδισμων ειναι να τις καταστρεψει για να φερει την ειρηνη στα βορεια συνορα του.

Οι σιωνιστες λενε ψεματα. Ο τρομος που σκορπουν οι μαζικοι βαρβαροι βομβαρδισμοι που χτυπουν χωρις διακριση Λιβανικες πολεις και χωρια, εχει προκαλεσει κυμα προσφυγων που φτανει τις 400,000 χιλιαδες. Δεκαδες ειναι οι νεκροι και εκατονταδες οι τραυματιες αναμεσα στο αμαχο πληθυσμο. Στοχος της σιωνιστικης κυβερνησης ειναι να δημιουργησει μια νεκρη ζωνη αναμεσα στα Ισραηλ και το Λιβανο που θα ελεγχει απολυτα.

Συνεπεια στη Σφαγη

Οι σημερινες επιθεσεις δεν ειναι τιποτε αλλο παρα η συνεχεια της προηγουμενης δρασης του ισραηλινου κρατους.

Οι ισραηλινες επιθεσεις γινονται στην ιδια περιοχη οπου εξακολουθουν να μενουν σε σκηνες και οι τετρακοσιοι παλαιστινιοι που διωχτηκαν απο τα σπιτια τους απο τις κατεχομενες περιοχες της Γαζας και της Δυτικης Οχθης τον περασμενο χρονο.

Ο πρωθυπουργος του Ισραηλ ισχυριζεται οτι οι σημερινες επιθεσεις γινονται σε απαντηση των επιθεσεων απο ανταρτες τις Χισμπολαχ που ειχαν σαν αποτελεσμα τον θανατο επτα ισραηλιτων στρατιωτων.

Οι ισραηλινες δυναμεις ομως σκοτωνουν καθε μηνα πολυ περισσοτερους Παλαιστινιους στις κατεχομενες περιοχες της Γαζας και της Δυτικης Οχθης. Την ωρα που κτυπουν αμαχους στο Λιβανο συνεχιζουν και τις δολοφονιες διαδηλωτων στις κατεχομενες περιοχες.

Απο την εναρξη της Ιντιφατα, πριν απο εξη σχεδον χρονια, μεχρι σημερα, ο ισραηλινος στρατος εχει σκοτωσει πανω απο 1,000 Παλαιστινιους.

Συμφωνα με την οργανωση Διεθνη Αμνηστια ο ισραηλινος στρατος εχει οργανωσει και διευθυνει ομαδες θανατου που δολοφονουν Παλαιστινιους στις κατεχομενες περιοχες.

Πριν απο ενα μηνα το Ισραηλ παραδεχτηκε επισημα οτι βασανιζει - το αποκαλεσε βεβαια "μετριοπαθη φυσικη πιεση" - παλαιστινιους που συλλαμβανονται.

Το 1982 το Ισραηλ εισεβαλε στο Λιβανο και μεχρι σημερα κατεχει κομματι του Νοτιου Λιβανου. Σκοτωσε πανω απο 19,000 ανθρωπους σε μια προσπαθεια να διωξει την Οργανωση για την Απελευθερωση της Παλαιστινης, απο το Λιβανο που ειχε τοτε την βαση της εκει.

Ιμπεριαλιστικη Ειρηνη ή Δημοκρατικη Παλαιστινη

Η τελευταια Ισραηλινη επιθεση γινεται λιγο πριν ο υπουργος εξωτερικων των ΗΠΑ, Κριστοφερ, επισκευτει την περιοχη σε μια προπσπαθεια να προχωρησουν οι συνομιλιες που γινονται για το Παλαιστινικο προβλημα.

Οι ΗΠΑ κλεινουν τα ματια στις ισραηλινες βιαιοτητες και το ισραηλινο κρατος ακομα παιρνει απο τις ΗΠΑ την μεγαλυτερη οικονομικη και στρατιωτικη βοηθεια απο οποιαδηποτε αλλη χωρα.

Οι ιμπεριαλιστες για να εξασφαλισουν τα πετρελαια στον Περσικο Κολπο, ενισχυουν ενα κρατος που δημιουργηθηκε με τον διωγμο των Παλαιστινιων απο τη χωρα τους. Για να δημιουργηθει το Ισραηλινο κρατος στα 1947-48 ενα εκατομυριο Παλαιστινιοι διωχθηκαν απο τα σπιτια και την γη τους. Η δημιουργια του σιωνιστικου κρατος εγινε με τις ευλογιες και την αμεση υποστηριξη πρωτα του βρεττανικου και μετα του αμερικανικου ιμπεριαλισμου (και με την συμφωνια της ΕΣΣΔ) με μοναδικο στοχο να γινει ο χωροφυλακας των συμφεροντων τους στην περιοχη.

Οι Αραβικες κυβερνησεις που επιδιωκουν να κλεισουν μια συμφωνια με τον Ισραηλ διαμαρτυρονται για τις σημερινες επιθεσεις απαιτωντας οπο τις ΗΠΑ να αναγκασουν το Ισραηλ να δειξει "αυτοσυγκρατηση". Ωστοσο τα αραβικα καθεστωτα θελουν συμφωνια οχι για να απελευθερωσουν την Παλαιστινη αλλα για να ανοιξει ο δρομος για οικονομικη βοηθεια απο τις ΗΠΑ. Βοηθεια που θα τους επιτρεψει να δυναμωσουν τον ελεγχο που εχουν πανω στους δικους τους πληθυσμους.

Η ειρηνη στην Μεση Ανατολη δεν θα ερθει μεσα απο τους βομβαρδισμους που καμνει το Ισραηλ, με τα αμερικανικα δολαρια ή με συμφωνιες αναμεσα στα διεφθαρμενα αραβικα καθεστωτα, τους αμερικανους ιμπεριαλιστες και το σιωνιστικο κρατος.

Ακομα ουτε η δημιουργια ενος τεχνητου Παλαιστινιακου κρατους στην Γαζα και την Δυτικη Οχθη που θα βρισκεται κατω απο την οικονομικη και στρατιωτικη κυριαρχια του Ισραηλ δεν θα φερει ειρηνη στην Μεση Ανατολη.

Μονο μια δημοκρατικη Παλαιστινη οπου Αραβες και Εβραιοι θα ζουν μαζι χωρις ειδικα προνομοια για κανενα και οπου ολες οι θρησκειες θα ειναι ισοτιμες μπορει να φερει την ειρηνη. Μονο ενα εργατικο κρατος στην Παλαιστινη μπορει να εγγυηθει την ειρηνη στην περιοχη.

Οι Βασεις στην Κυπρο χρησιμοποιουνται για την ιμπεριαλιστικη καταπιεση των φτωχων μαζων της Μ. Ανατολης. Καθε ελληνοκυπριος αριστερος (οπως βεβαια και καθε τουρκοκυπριος αριστερος) εχει καθηκον να παλεψει για να φυγουν οι Βασεις, και για να σταματησει καθε διευκολυνση προς τους ιμπεριαλιστες απο την κυβερνηση του.

Σταυρος Σιδερας

ΒΟΣΝΙΑ

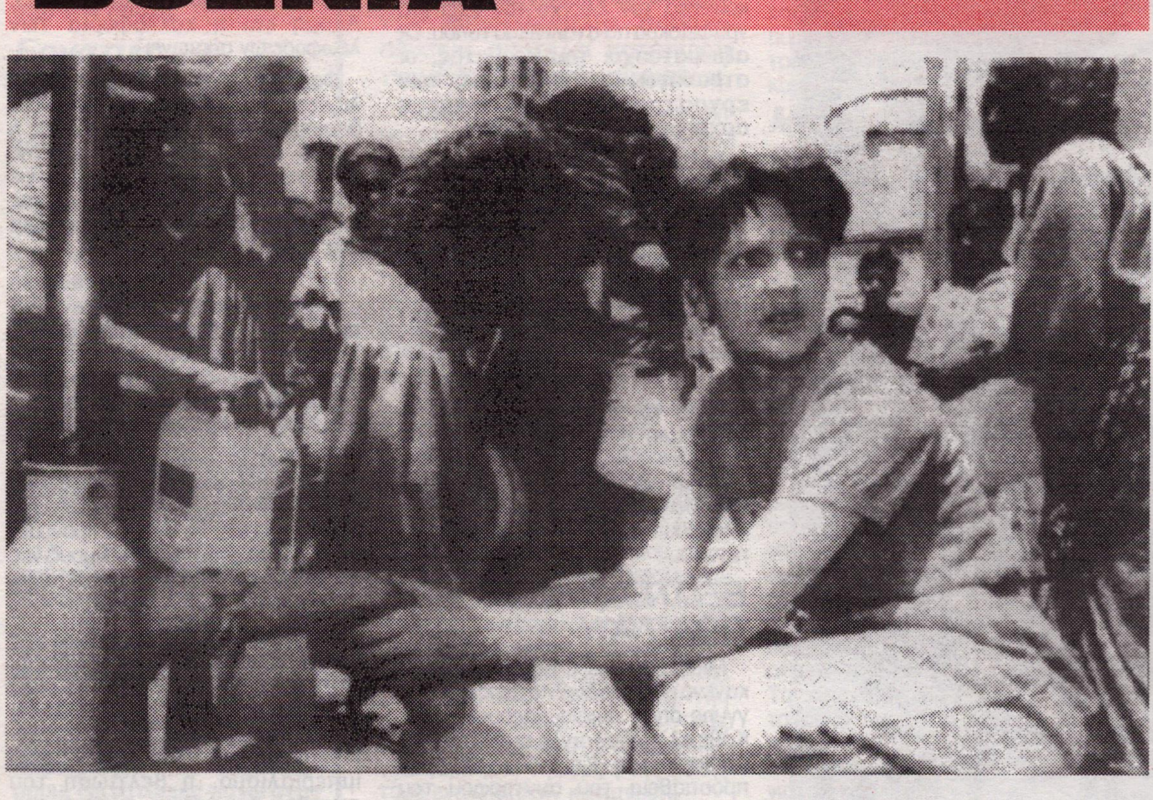

ΚΑΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΟ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ

Μονη λυση οι αγωνες των εργατων

Οι διαφοροι πολιτικοι ηγετες που διαπραγματευονται τον τελικο διαμελισμο της Βοσνιας ειναι απιθανο οτι θα μπορεσουν να φερουν την ειρηνη στην πρωην Γιουγκοσλαβια. Οι τρεις "συνταγματικες δημοκρατιες" της Βοσνιας που προβλεπει το σχεδιο θα εχουν τη δυνατοτητα να κλεινουν ιδιαιτερες συμφωνιες με ξενα κρατη. Αυτο δινει τη δυνατοτητα στον Μιλοσεβιτς της Σερβιας κα τον Τουτζμαν της Κροατιας να προσαρτησουν, με τις ευλογιες του Οουεν και της ΕΟΚ, τη διαμελισμενη Βοσνια.

Το σχεδιο για την τριχοτομηση της Βοσνιας οχι μονο δεν προσφερει ιχνος ελπιδας στα 2 εκατομυρια προσφυγες αλλα θα σημανει ενα νεο οργιο "εθνικου ξεκαθαρισματος".

Ωστοσο, μακρυα απο τα πεδια των μαχων και τις αιθουσες των διαπραγματευσεων, φτανουν για πρωτη φορα ενθαρρυντικα μηνυματα.

Οι περισσοτερες εφημεριδες και η τηλεοραση τα εχουν θαψει. Το ειδησιογραφικο πρακτορειο του Βελιγραδιου Tanjung μεταδιδει οτι στη Σερβια και το Μαυροβουνιο εχει ξεσπασει κυμα απεργιων.

Τον μηνα που περασε, 18.000 ανθρακωρυχοι στην Kolubara, που βρισκεται νοτιοδυτικα του Βελιγραδιου, κατεβηκαν σε απεργια απαιτωντας να πληρωθουν χωρις αλλη καθυστερηση τους μισθους του Ιουνιου.

Αλλοι 10.000 εργαζομενοι στην χημικη βιομηχανια στη Lozinca απειλησαν οτι θ'απεκλειαν την πολη αν δεν πληρωνονταν αμεσα τους μισθους τους.

Δεκαεξι χιλιαδες εργατες στην αυτοκινητοβιομηχανια Ζασταβα, στο Karagujevac, ειχαν αποφασισει να ενωθουν με τις απεργιες.

Αναστειλαν τη δραση τους μονο αφου πρωτα η κυβερνηση πληρωσε μερος των μισθων που τους χρωστα και αφου υποσχεθηκε οτι δεν θα κλεισει το εργοστασιο. Οι συντεχνιες σταματησαν την απεργιακη κινητοποιηση προειδοποιωντας ομως οτι το ζητημα δεν εχει κλειση.

Μια βδομαδα νωριτερα οι οδηγοι των τρενων στο Μαυροβουνιο απεργησαν για 3 μερες. Συναδελφοι τους, εργατες στις γραμμες των τρενων στη Σερβια αποφασισαν να κατεβουν σε απεργια συμπαραστασης. Η απεργια σταματησε μονο οταν η κυβερνηση ικανοποιησε τα αιτημα τους.

Οι μηχανικοι στη βιομηχανια μεταλλου, στη πολη Valijevo της Σερβιας, επισης απεργησαν απαιτωντας τους μισθους τους.

Στο μεταξυ οι εργαζομενοι στον ελεγχο εναεριας κυκλοφοριας των Γιουγκοσλαβικων αερογραμμων JAT βρισκονται σε απεργια απο τα μεσα του περασμενου Ιουνη, και ενω τα αφεντικα της JAT απελυσαν 50 απο αυτους, η απεργια συνεχιζεται.

Αυτες οι απεργιες αποτελουν πραγματικη μαρτυρια του θυμου και της αγανακτησης των εργαζομενων, αλλα και της δυναμης που εχει στα χερια της η εργατικη ταξη ν' ανατρεψει τον Σερβο ηγετη Μιλοσεβιτς.

Περισσοτεροι απο τους μισους εργαζομενους στην Σερβια σταληκαν στα σπιτια τους με την υποσχεση οτι θα συνεχιζαν να περνουν το 75% του συνηθισμενου τους μισθου. Αυτο ομως δεν γινεται παρα μονο σπανια.

Ο μεσος μισθος σημερα αντιστοιχει με το 5% του μεσου μισθου πριν τρια χρονια. Και ομως, οι οικονομολογοι της κυβερνησης διαμαρτυρονται οτι οι εργαζομενοι περνουν υπερβολικους μισθους.

Ο πληθωρισμος κυμενεται στα **12% τη μερα**. Στα σουπερμαρκετ του Βελιγραδιου υπαρχουν πινακιδες που προειδοποιουν οτι "οι τιμες ειναι 1000 φορες πιο ψηλες απο αυτες που αναγραφονται πανω στα αγαθα".

Η βιομηχανικη παραγωγη επεσε κατα 42% στους πεντε πρωτους μηνες αυτου του χρονου. Η συνολικη παραγωγη ειναι στο ενα δεκατο απο οτι ηταν το 1989. Και ομως, υπολογιζετε οτι το 40% του εθνικου εισοδηματος της Σερβιας ξοδευεται στις πολεμικες δαπανες.

Αποτελεσμα ειναι οτι σημερα δυο στου τρεις ανθρωπους να ζουν κατω απο το οριο της φτωχειας.

Οι ανθρωποι πρεπει να στεκονται καθε μερα στην ουρα για να παρουν ψωμι, ενω οι πιο ηλικιωμενοι να ψαχνουν στα σκουπιδια για να βρουν να ζησουν.

Τα φαρμακεια ειναι αδεια απο αντιβιοτικα, παυσιπονα και γαζες. Τα νοσοκομεια δεν εχουν φαρμακα και αντισηπτικα.

Ταυτοχρονα ομως, ο δημοσιογραφος Αλεξαντερ Βασοβικ απο το ραδιοσταθμο "Βελιγραδι '92" αναφερει οτι "ο αριθμος των εξαιρετικα πλουσιων μεγαλωνει" και οτι "μπορεις να βρεις απ' ολα τ' αγαθα αρκει να μπορεις να τα πληρωσεις σε αστρονομικες τιμες."

Ειναι ο φοβος μιας πιθανης εξεγερσης που σπρωχνει σημερα τον Μιλοσεβιτς στο να παταξει τους ηγετες της αντιπολιτευσης και στο να διωξει τους παρατηρητες των Η.Ε. απο τις περιοχες της Σερβιας που κατοικουνται απο Αλβανους, Μουσουλμανους και Ουγγρους.

Χωρις καμμια αμφιβολια παρομοιες πιεσεις αναπτυσσονται και μεσα στην Κροατια.

Η λαϊκη αγανακτηση απεναντι στους κερδοσκοπους και τους πολιτικους θα συνεχισει να μεγαλωνει οσο ο πολεμος θα συνεχιζει, αλλα ακομα κι αν σταματησει, η κατασταση της μαζας των εργαζομενων και των οικογενιων τους δεν προκειται ν'αλλαξη.

Εδω βρισκεται και η πραγματικη ελπιδα για ειρηνη στην πρωην Γιουγκοσλαβια - Δεν βρισκεται ουτε στα στρατευματα της Δυσης, ουτε στα οπλα που ερχονται απο τη Δυση, οπως ουτε και στις λυσεις που προωθουνται απο την ΕΟΚ, αλλα στην ιδια την δραση των απλων Σερβων, Κροατων και Μουσουλμανων.